Narva Kalevi Manufaktuuri saaduste erinumber!

Uudisleht

Tänast lehte 14 külge.

Üksiknumber 5 senti.

Nr. 129 (580). Kesknä[dal] [1]932. 6. aastak.

Café Heinmann
Pikk tän. 11. Tel. 432-46.
Igal õhtul
kontsert-eeskava
Esineb K. SAVI j. t.
Kesknädalal **tantsuõhtu**
Algus kell 8 õht.

Igalpool

Meie valmistame paremaid riideid ja meie saadused on tuntud igalpool üle ilma! Seepärast nõudke alati meie vastupidavaid, ülipeeneid ja elegantseid riideid, mis on leidnud alati kõige kõrgemat tunnustust. Palume igal kangal tähele panna meie vabriku nime. Narva Kalevi Manufaktuuri nimi tähendab alati kauba tunnustatud kvaliteeti. Meie kaupu nõudke igast riideärist ja valmisriiete ostul arvestage seda.

NARVA KALEVI MANUFAKTUURI

saadused on esikohal

Daamidele moodsaid talve-, kevade- ja sügisemantli- ning kostüümiriideid.
Uudisena kleidiriideid.
Härradele uuemustrilisi ülikonna- ja paluturiideid.
Opilaste kalevit ja kleidiriideid igasugustes vajalikes värvides.
Fraki-, smokingi- ja sakkoriideid.
Hall moodne tennispüksi ja triibuline püksi-riie.
Värvikindlad sinised sheviotid j. t.
Läbivillane vihmamantliriie mitmes värvis.
Erisuguseid kaleveid kasuka, jope, mütsi, kandi, laua, mööbli jne. jaoks.
Vormiriideid: kaitseväe, kaitseliidu, mereväe, lennuväe, ratsaväe, shohverite, raudtee- ja postiteenijate jne.
Erialaliselt kuulsad ja tunnustatud on meie kalevid.

TARVITAGE AINULT KODUMAA SAADUSI!

CAPITOL
Viru t. 11. Tel. 447-31.

Esietendus 31. oktoobrist alates.

Esietenduseks hooaja parimaid filme, mis annab hingele ülevat naudingut. Film, mis kõikjal saanud suurima rünnaku osaliseks ja võitnud tormilised kiiduavaldused, on

Elisabeth Bergner'i ja Rudolf Forster'iga

„Unistav suuke“ 1929. a. **„Ode Therese“**, 1930. a. **„Preili Else“**, 1931. a. **„Ariane“**, 1932. a. **„Unistav suuke“**. Veetlev **Elisabeth Bergner,** kes ainult ühe fiimiga esineb iga aasta, mis on kogu Tallinnat vaimustanud, esineb sel aastal oma parimaga. Kui keegi jättis vaatamata kõikide lemmiktähe eelmised filmid, siis kindlasti ei leidu Tallinna kinopubliku hulgast ühtegi inimest, kes jätaks vaatamata Elisabeth Bergneri viimase ja parima, ühtlasi hooaja parimaist filmest.

Ainuke film, millest räägib kogu Tallinn sel nädalal!

Film, mis ei unune nii pea!

Eeldades suurt tungi, palume austatud publikut ilmuda esimesele seansile!

Selle filmi ajal soodustused maksvuseta!

Huvitav lisaeeskava

Kassa avatud äripäeval kella ½5—10 õhtul, algus kell 5. Pühap. algus kella 3 p. l., kassa avatud kell ½3—10 õht.

Kasutage ainulaadset juhust!
Riietage end moodsalt, kuid peaasi, et vähese rahaga. Väljamüük on lõpulik.
Harju tänav 39

Harukordne valmisriiete
väljamüük
K-m. JAAN TÕNISHOF end. Lyon lõpetamise puhul.
Valmistatud kõrgeväärtuslikest Narva Kalevi Manufaktuuri riidelst.

Miljon igale, kui „Estonia“ lõpploosimist ei peeta 6. nov. s. a.

Piletid, mis tähtpäevaks pole tagasi saadetud, loetakse müüduks ja tulevad rahas tasuda.
„Estonia“ seltsi juhatus.

„GLORIA-PALACE“

Kesknädalast esietendus! Veetlev **Magda Schneider**
oma uusimas helifilmis

„Igatsus 202“

Lõbus ja pikantne helifarss-operett 12 jaos, **FRITZ SCHULZ'i, Ralf van Goth'i, H. Thimig'i, P. Hörbiger'i** ja **Paul Kempi** kaasteg.

Tuntud komponisti Schmidt-Gentneri muusika ja löökpalad.

II. Kuulus koomik publ. lemmik **SZÖKE SZAKALL** lõbusas helifilmis **„Kaliif üheks tunniks“** 2 jaos.

III. **„Ufa“-helinädalaringvaade.** Maailma viimaseid uudiseid.

Kassa avatud kl. 5 p. l. Seansside algus kl. 5.30, 7.30 ja 9.30.

OLYMPIA — Kino ja miniatuurteater — Helsingi — Tel. 465-46.

Grandioosne esietenduseeskawa näitelinal ja lawal! Esietenduseks fügawafisuline fakfakeelne helidraama tsirkusartistide elust ja tööst

„Armastuse varjud“.

Peaosades prominentsemad fakfa näitlejad: **Liane Haid, Oskar Marion, Karl Ludvig Diehl, Trude Berliner, Rolf von Goth, Walter Rilla** j. t. Üleswõtted on tehtud kuulsas Busch'i tsirkuses Berliinis.

II) **Heilgrotesk Bomboga.** III) **Paramount-heliringvaade.**

Näiteiaval: 2 viimast päeva! Liliputide lahkumise- ja tulutendused.
Pikendatud, publikumi lahkel soowil! Oma tuluõhtul maailma wäikemad näitlejad kannawad ette oma repertuaarist paremad palad: tsetschid, laulud, tantsud, wõlunumbreid jne.

Algus äripäewil kell 1/2 6; pühapäewal kell 1/2 2. Pääsmete hinnad harilikud.

ENDLA

Esietenduseks maiuspala filmisõbrule, kõikide lemmikute **Janet Gaynor'i** ja **Charles Farrell'iga** Fox-helifilm

VAENE VÄIKE ANNY

Draama 12 vaatuses ISRAEL ZANGWILL'i romaani järgi noorte kõikvõimsast armastusest ja andumisest.

II. **Kultuurfilm.** III. **Fox'i nädala-heliringvaade.**

Algus ärpi. kl. 5; pühap. kl. 2.

Kino „AMOR“

Päraft põhjalikku ümberehituft **linastatakfe fuurefjooneline awamiseeskawa!**

Näitelina hiilgawamad tähed — õnnestunuim armastajapaar **Liane Haid** ja **Willy Forft** helifuurfilmis

Arkaadia prints

Haaraw helioperett ühe öö armufeikluftift, felle tagajärjed ning ootamatu lõpp. **Robert Stolzi** wõlum muufika ja löökpalad. Tegewus, mis pakub kõike feda mida publik näha foowib. Löökpalad filmift: „Ich hab ein großes Heimeweh . . .“ „Das ist die Sonne von Arkadien!“

II. **Huwitaw lifapala.**

Kino **„Orion“** Paldiski mnt. 25.

Hiilgaw lahekordne löökeeskawa!

Publiku lemmik, daamide ebajumal ja moodfate löökfaulude populaarne ettekandja **Willy Forft** ja iludus **Lee Parry** uufimas helioperetis

„Lõbusad Viini iludused“.

II. Fox-lauluhelifilm

„Inimene teisest maailmast“.

Näitelawal: Teifipäewal ja feftnädalal publiku lemmikute — populaarfete klounide **Max'i** ja **Lex'i** lahkumife etendus.

„Uudislehe“

tellimisi võtavad vastu kõik vabariigi postiasutused ja laialdane tellimisvastuvõtjate pere üle riigi.

Käsitööliste Klubi

Wana Wiru tän. 7.

Igal **laupäewal** ja **pühapäewal**

suur

kabaree-õhtu

Esinewad: **Petschorin, Leks,** pr. **Borskaja** j. t.

Palju nalja, naeru ja lõbu.

Muufika algus 1/2 9 õhtul, kabaree algus 1/2 10 õhtul.

25 sendi eest topka viina ühes maitseva võileivaga.

Uudis! Uudis!

Dancing-kabaree

„Must Kass“

1. novembrist s. a. alates

Ameerika neegertantspaari

Daisy and King'i

võõrusetendus.

K/M. **TALLINN Valli t. 4** — **LADU** — **TALLINN Valli t. 4**

Suuremaid riideärisid Tallinnas
Valirikkus ületamatu
Kõiksugu riidesorte
Hinnad soodsad

Kodu- ja välismaa vabrikute saadused
rikkalikus valikus

Külastage ja **veenduge!**

Uus **„REKORD“**

Algus ärip. kell 5, pühap. kell 2.

Sarnast filmi pole Teie silm veel näinud!

Frankenstein

Fantastiline filmijutustus inimrobotist.

Peaosades: **John Boles, Boris Karloff, Mae Clarke, Coline Clive** j. t.

Tähelepanu! Kuigi, vaatamata hoiatusele, leidub nõrganärvilisi kes söandavad seda filmi vaadata, on juhuseks, kui närvid ülesse ütlevad, kinojuhatus varustand end dezhuur-õdedega kohalikest haiglaist.

Lisaks: uusim Fox'i helizhurnaal ja heligrotesk.

Kino **„Ars“** Paldiski mnt. 19.

31. oktoobrift jooksеb meil 2 põnewat helifilmi!

I.

„Tema kontsert“

Saksakeelne kõne- ja helifilm **Olga Tschechowa'ga** peaosas.

II.

„Armastuse konto“

(Härra kantseleiliiem.)

Lõbus helifarss kuulsa **Felix Bressartiga** peaosas.

S. INSAROV. Prof. de danse diplomé
Tantsutunnid soliidsele ja elegantsele seltskonnale.
Tantsutreening
kutsutuile igal reedel 9—12 **„Kommerts Hotellis“**. — **Kavas:** Charles-step, N-Blues, Rumba, Quick-step, Valse, Slow-fox, Tango, E. valss.

Grupid ja üksiktunnid igal ajal. — Uue soliidse segagrupi algus **esmaspäeval** ja kesknädalal kella 7—8 õht. — Uue edasijõudnutegrupi algus **teisipäeval** ja neljapäeval kalla 7—8 õht. — Üles anda telefon 436-24. Dunkri tän. 3.

Dancing-Palace
GLORIA

Iga õhtul

Gloria supee

Kr. 1.75

Menüü:

1. Canapés ehk
   Borshtshok diablitega
2. Kohakala valgeveini kastes ehk
   Kanabittkid tomati kastega ehk
   Hanepraad kapsastega
3. Kreem à la Figaro

MOKKA.

Estonia Valge saal

Teater-supee

31. okt. — 6. nov.

1) Külm üleslõige.
2) Siig poola moodi
   või
   hanepraad hapukapsaga.
3) Maafikakreem.
   Mokka.

Parimat ettewalmistuft pidude hooajaks moodfais tantfes faate

H. Küttim'i

tantsukursustel

Wene tän. 20, tel. 448-96.

Õppige kõik hooaja huwitawamat uudistantfu **Eesti walfft.**

Uue fegagrupi algus feftnäd. k. 9 õht. ja uue edafijõudnute grupi algus pühap. kell 5 p. l. **Eratunnid kokkuleppel.**

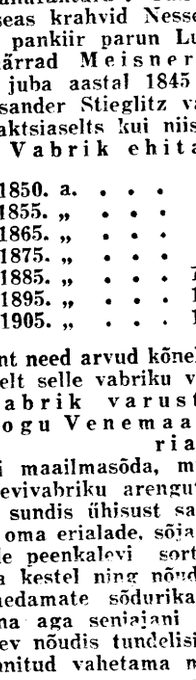
Narv Man

Asutamine aja m

Narva jõe paremal k
kalevivabrik. 19. sajan
maa-ala kellegile Kram
ta nimetati „Axelmühl
keegi Momma nimetatu
rilt ja ehitas sinna
8 ketramisap
kalevival
kus tõõtas umbkaudu
aastat hiljem sama on
riku aktsiaseltsiks nime
ja Manufaktura“. Tuli
muuseas krahvid Nesse
dorf, pankiir parun Lu
ja härrad Meisner
Aga juba aastal 1845
Aleksander Stieglitz v
riti aktsiaselts kui niis
Vabrik ehita

1850. a. . . .
1855. „ . . .
1865. „ . . .
1875. „ . . .
1885. „ . . .
1895. „ . . .
1905. „ . . .

Ent need arvud kõne
selgelt selle vabriku v
Vabrik varust
kogu Venemaa
ria
Tuli maailmasõda, m
Kalevivabriku arengu
sus sundis ühisust sa
ma oma erialade. sõja
kude peenkalevi sort
sõja kestel ning nõud
jämedamate sõdurika
Kuna aga seniajani
kalev nõudis tundelisi
sunnitud vahetama
mis oli aga
dang
Muidugi saadi ka sel
rik tõõtas, ja tõõtas
laste valitsemise ajal.
punaste valitsus tööli

Pange aadressitähele: **Kull**

Narva Kalevi Manufaktuur.

Asutamine ja arenemine kuni praeguseaja moodsa riidetööstuseni.

Narva jõe paremal kaldal asub Narva kalevivabrik. 19. sajandi alul kuulus see maa-ala kellegile Kramerile ja seda kohta nimetati „Axelmühle". 1834. a. ostis keegi Momma nimetatud maatüki Kramerilt ja ehitas sinna

8 ketramisaparaadiga kalevivabriku,

kus töötas umbkaudu 400 töölist. Neli aastat hiljem sama omanik muutis vabriku aktsiaseltsiks nimetusega „Narovskaja Manufaktura". Tuli juure aktsionääre, muuseas krahvid Nesselrode ja Benckendorf, pankiir parun Ludvig Stieglitz ja härrad Meisner ning Kramer. Aga juba aastal 1845 omandas parun Aleksander Stieglitz vabriku ja likvideeriti aktsiaselts kui niisugune.

Vabrik ehitati ümber

1850. a.	. . .	4.000	kangast	600	töölist
1855. „	. . .	6.000	„	550	„
1865. „	. . .	8.000	„	800	„
1875. „	. . .	9.800	„	1000	„
1885. „	. . .	12.380	„	1006	„
1895. „	. . .	13.655	„	1000	„
1905. „	. . .	13.308	„	1000	„

väärtus	kuldrubla	278.000
„	„	350.000
„	„	640.000
„	„	947.000
„	„	1.480.000
„	„	1.627.700
„	„	1.704.800

Ent need arvud kõnelevad ju küllaldaselt selgelt selle vabriku võimeist.

Vabrik varustas kaleviga kogu Venemaad ja Bulgaariat.

Tuli maailmasõda, mis takistas Narva Kalevivabriku arengut, kuna Vene valitsus sundis ühisust samahästi kui lõpetama oma erialade, sõjaväelaste ja ametnikkude peenkalevi sortide produtseerimist sõja kestel ning nõudis suuremal määral jämedamate sõdurikalevite valmistamist. Kuna aga seniajani valmistatud peenkalev nõudis tundelisi masinaid, siis oldi sunnitud vahetama masinaid.

mis oli aga kahjuks toodangule.

Muidugi saadi ka sellega hakkama. Vabrik töötas, ja töötas ka lühikesel enamlaste valitsemise ajal. Sel ajal tasus küll punaste valitsus tööliste palgad, kuid vabrikule jättis tasumata tarvitatud villa ja muu materjali kulud. Isegi punavalitsuse viimaseil päevil saadeti Venemaale veel villa ja kalevit

7.000.000 kuldrubla väärtuses.

Hiljem Saksa okupatsiooniaeg ei möödunud ka ilma kaotusteta. Sakslased laskside ümbertöötada laosolevad villatagavarad ja maksid valmiskalevi eest 1/3 selle tõelisest väärtusest.

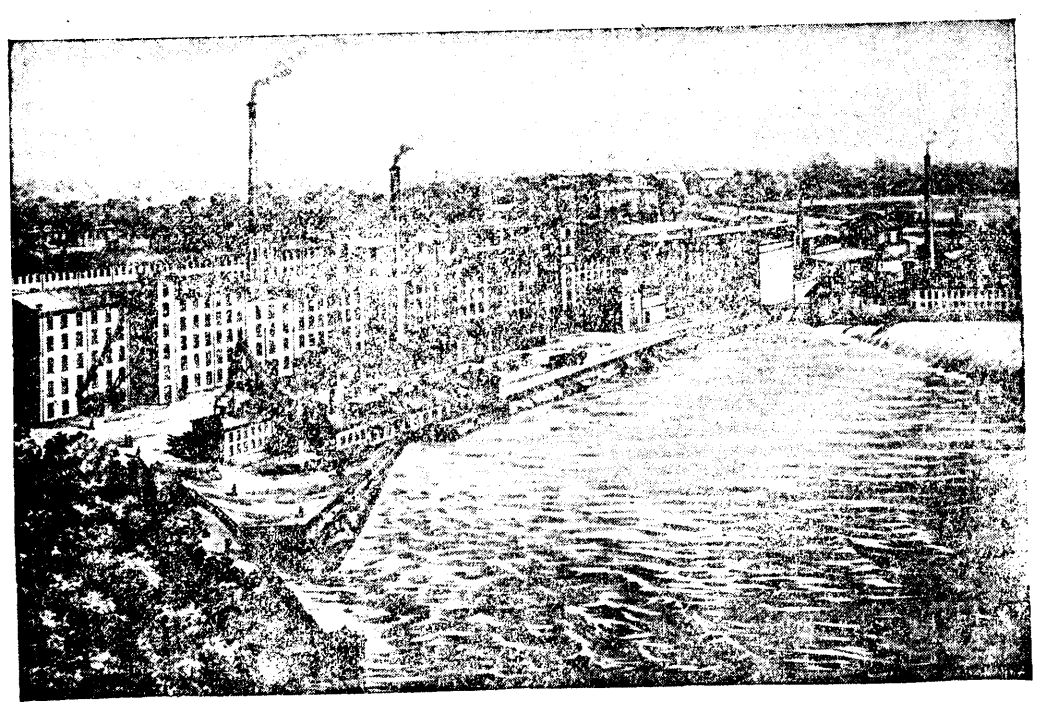
Kaotanud suure osa oma töövahendeist ja ühtlasi Venemaa suure turu, algas Narva Kalevivabrik meie iseseisvuse algusega oma

uut ülesehitamistööd.

Parandati haavu, mis jätnud möödunud vahelduvad ajajärgud. Asuti sõja- ja revolutsiooniaevist suure vaevaga säilitatud hoonete korraldamisele, kuna ametnikud ja töölised elavad kõik vabriku majades.

Mõõdunud sajandi 40. astate lõpust

peale kasvas 6 aastakümne jooksul vabriku tähtsus alatasa; toodangu, vabriku suuruse ja väärtuse kasvu tõestavad alljärgnevad arvud küllaldaselt:

Üldvaade Narva kalevivabrikule.

Kuid tegevuses ei tulnud olla mitte üksinda saadud kahjude parandamisega, vaid tuli

otsida uusi turge

ja uusi masinaid, mis polnud sugugi kerge.

Tööstus hakkas arenema soodsalt, kuid see kestis seni, kui villaste kaupade sissevedu Eestisse püsis normaalsel kõrgusel. Siis tabas maailma tööstust ja kaubandust kriis, ja Eestisse algas suur

dumping-sissevedu

rikastest ja vanadest Lääne-Euroopa suurtekstiiltööstusist. Seega halvenes ka Narva Kalevivabriku seisukord. Kuid siiski hea nõu on kallis — nagu ütleb vanasõna. Tulid sisseveokitsendused, ja tööstus hakkas end jälle arendama, siirdudes rohkem

moekaupade valmistamisele.

Ka praegugi varustab Narva Kalevivabrik meie kaitsevõe osi ja ametkondi igasugu vormiriidega. Tema saaduste loetelu oleks liig pikk ja seda leiavad meie lehe lugejad tänase lehe esiküljelt ja vastavaist kirjeldusist. Eriti õnnestunud on viimasel ajal vabrikul

moodsate ülikonnariiete valmistamine

ning on suudetud turu nõudeid täielikult ja igakülgselt rahuldada. Saaduste valik on rikkalik. Uudisena on valmistatud ka naiste kleidiriideid, mis alles turule ilmununa on tarvitajaskonnas poolehoiu leidnud.

Praegu kuulub Narva Kalevi Manufaktuuri juhatusse peale ülalnimetatud hr. Robert Peltzeri, kes 1873. a. vahetpidamata vabriku juhtimisest osa võtnud, ka tema poeg Rudolf Peltzer, kes

kui parim kalevitööstuse tundja

Eestis tööstuse asjaajaja-direktorina tööstust juhib. Mõlemad härrad on töölissõbralikud ja oma alluvate poolt väga austatud kui tublid ja võimelised juhid.

Kuna vabrik asub Narvas, siis vabriku suurmüük ja ladu asub Tallinnas, kus vabriku esindajaks ja kohapealseks direktoriks on hr. Menning, kes oma asjalikkuse ja sümpaatse ärimehelikkusega tuntud meie kaupmeeskonnas. Peale selle on Narva Kalevi Manufaktuuril alalised esindajad Helsingis, Stokholmis, Oslos, Kopenhaagenis, Riias, Kaunases, Berliinis, Londonis, Viinis, Budapestis, Sofias, Galatzis, Belgradis, Konstantinoopolis, Ateenas ja Shanghais, kuhu vabrik oma

üle maailma tuntud kalevit eksporteerib,

kus tema kaupadel suur kuulsus ja lugupidamine.

Nüüd, kus eksport raskendatud, on vabrik end kohandanud siseturu nõudeile ja rahuldab tarvitajaskonda teenitult. Jääb soovida, et selle tööstuse saadused veel enam leviksid igasse perekonda ja et

välismaa saadused jääksid hoopis kõrvale,

sest tarvitades kodumaa saadusi, jääb raha kodumaale ja tööd saavad hulgad kaaskodanikud. Praegu on Narva Kalevivabrikul kokku umbes 640 ametnikku ja töölist.

Kõik
Narva Kalevi Manufaktuuri saadused alati laos!

Kus müüakse
ainult kodumaa saadusi!

Töölisteater.

Täna „Kahjulik element".

Teisipäeval, 1. novembril etendub teist korda W. Schwarkini 5-pildiline muusikaline komöödia „Kahjulik element". Esietendusel sai see vaimukas ja omapärane lavastus suure menu osaliseks. Viimase võimaluseni täiskiilutud saalitäis publikut jälgis ettekannet põnevuse ja huviga. Kiiduavaldused olid väga elavad, puhkesid isegi lausa etendust. Nadrõw-Õhtuse osas esineb täna külalisena Widrik Gutman.

Neljapäeval „Waese mehe ututall".

Neljapäeval, 3. novembril läheb jälle Aug. Mälgu 4-vaatuseline komöödia „Waese mehe ututall", mis senini läinud ainult välja müüdud saalidele.

Tellige kohe „Uudisleht"!

Pange aadressitähele! Kullasepa 9

Valmistab korralikult ja töökojas naiste- ja meesterahva

üliriideid

kõige moodsama lõikega, oma ja tellija materjalist.

Välismaa modellid.

Töö eest vastutus Moderniseerib.

Telefon 443-03.

Lex Klumberg jutustab:

Miks meie sportlased ei edene?

Spetsialiseerumise puudus. Korratud elukombed. Eesti spordi kolm hiilgeaega. G. Kiilim — suurima tahtejõuga sportlane.

Kellest oleks võinud saada suursportlased?

„Uudislehe" möödunud numbris Aleksander Klumbergi jutustis jäi pooleli kohal, kus algab jutt eesti sportlastest ja Eesti spordist. Milline oleks linnulennuline ülevaade Eesti spordist?

Kolm hiilgeperioodi.

Meie kergejõustik — sest sellest peamiselt on jutt — on ealt

umbes paarikümne-aastane.

Selle aja kestes on tal olnud

kolm õitseaega.

Esimene neist oli enne maailmasõda, teine aastail 1920—1925 ja kolmanda algust määrakjime aastale 1932.

Esimese õitseaja väljapaistwamad mehed olid Willemson, Ohaka ja Kiilim. Willemson oli

ülewenemaaline tshempion lühijooksudes, Ohaka heites ja Kiilim lühi- ning kesk-mail.

Maailmasõda ja sellele järgnenud rahutused löid soikuma spordiliikumise arengu kogu maailmas, loomulikult ka meil. Teise õitseaja mehed kergejõustikus olid **Klumberg, Lofsmann ja Tammer** — kõik kolm maailmakuulsust. See hiilgeaeg kestis wiis aastat ja selle järele tuli waheaeg, milles hiilgasid peamiselt kaks nime **Rähn ja Veldisnky,** kes paraku küll ei küündinud maailmatasemele.

Kolmanda, käesoleva hiilgeaja kandjateks on

„kolm musketääri" Sule, Wiiding ja Feldmann,

kes eriti tänawusel olümpia-aastal maailma endist rääkima on pannud. Suhteliselt neist kolmest eesti spordi hiilgeperioodist

hiilgawam on kestmine, s. o. Klumberg —Lofsmann—Tammeri ajajärk.

Need mehed olid igaüks maailmarekordi omanikud, kuna ei eelmised ega praegused seda ei olnud.

Niipalju lühikese kokkuwõttena meie spordi ajaloost, mille juure hiljem tagasi pöördume üksikasju waatlema.

*

Mispärast meie sporditase on wõrreldes maailmaklassiga nii madal üldiselt,

kuna näiteks Soome, kelle füüsiline materjal ei elwi mingisuguseid silmapaistwaid hüwesid meie inimmaterjali ees, on maailma tipumehi?

Mõnelt poolt püütakse seletada, et meie kergejõustiku liig wähese edu põhjuseks on tugewa sprinteriteklassi puudumine. Sprinti, lühijooksu, s. o. kiirust peetakse kogu kergejõustiku aluspõhiaks. Juluen wäita, et

see pole nii! Sprinteriteklass ei ole kergejõustiku klass.

Sprint aitab ainult tõsta spordialade mitmekesisust. Aga mis kasu on sprindist näiteks kuulitõukajal, kõrgushüppajal jne.? Mitte mingisugust.

Sprinti wajab ainult hoo-alade harrastaja, kaugushüppaja, tõkkejooksja jne.

On õige, et hea sprindiga mees wõib edukalt esineda rohkematel aladel, kui sprindita mees. Kuid see ei tähenda kaugeltki weel seda, et sprinteriteklass, kui selline, oleks kogu kergejõustiku alus.

Miks ei ole meil sprinteriteklassi?

Põhjus on ainult treeningus. Kuigi põhjarassid pole kunagi annud ekstraklassi sprintereid,

oleks meil wägagi wõimalik saada mehi, kes jookseks 100 meetrit ajaga 10,6—10,8.

Neid pole meil aga seni olnud. Ainukeseks põhjuseks sellele on asjaolu, et

meil ei osata treneeriba.

Sprinteriks treenimine on raskemaid töid sportlasele. Lisaks sellele peab olema sprinteril ka loomupärast sprinteriandi. Igast ei saa head meest, peab omama peale õige kooli ka talenti. Sprint nõuab äärmist spetsialiseerumist — niisugused nähted, nagu Tiisfeldt, kes oli esimeste hulgas kõigis jooksudes 60—10.000 meetrini wõiwad tulla ette ainult madala tasapinnaga jooksjateklassi juures.

Resultaati saab ainult spetsiaaltreeninguga.

Ja selle spetsiaaltreeninguga tuleb olla ettewaatlik. Kes jookseb 100 meetrit, see ei tohi treeningul teha neid harjutusi, millised teeb

1500 meetri jooksja. Samuti on lugu teiste aladega. Kes tahab, et kuul läheks hästi, ärgu tehku ketast, kes tahab olla kettameister, loobugu kuulist. Amsterdamis oli ameerikalastel weel Houser ja Hartrauft — kuuli ja ketta mehed — kuid nüüd pole enam ühtki, kes oleks wõimeline tippsaawutisteks neil kahel alal. Spetsiaaltreening on aga kahetera-ga mõõk — noor sportlane, kes ei tea weel, millisele alale ta kohane, ärgu hakaku kunagi spetsialiseeruma, waid harrastagu wõimalikult mitmekülgsust.

*

Meie sportlasest on Laabent andekamaid sprintereid, kuid et mees ei elanud korralikult ja ei saanud kooli-treeningut, jäi ta stoppama. Sama andekas sprinter oli omal ajal Willemson. Korol on 400-meetri tüüp, kuid ka tema on eluwiiside all kannatanud. Erilaadne tüüp meie kõigi aegade sportlaste hulgas oli aga Kiilim. See mees oli ideaalne keskmaade-mees. Temal oli tahe ja ind, millist meie aja sportlastel enam pole. Ütlen julgesti:

Kui meie kõigil sportlastel oleks niipalju tahtejõudu, kui oli seda omal ajal Gustaw Kiilimil, siis oleksime meie endi spordiga ammu juba Soomest ees.

Ka Willemson oli 400-meetri tüüp, kuid ta tahtis meelsamini jooksta ringe.

Rähn — see mitmekülgne ja jõuline sportlane kannatab sama twea all, mis on omane suuremale osale meie sportlastest — ebakorralikkus eluwiisides, süsteemitus treeninguus. Rähn on kaugushüppaja ja mitmewõistleja tüüp. Ta wõib nüüdki weel, kui enda tõsiselt kätte wõtab, saada kaugushüppes 7.50-meheks.

Meie pikemate maade meestest nagu **Laurson, Wunder, Nunter** jne. wõiks tõsta wälja ainult Laursoni. Niikaua, kui Laurson oli wana Kiilimi „käpa all", oli ta korralik ja näitas häid ja ühe paremaid jooksuaegu. Niipea aga, kui Kiilim enam Laursoni ei hoi[illegible]nud, langes ka Laurson.

Pikamaajooksja peab ülalpeo poolest weel piinlikumalt korralik olema kui hüppaja wõi heitja.

Ka Prosti[illegible] on maksew eelmine. See mees peaks saama korralikud wõimalused treeninguks, siis tuleks temast hea 1500 mees.

Üldiselt — treeningupuudus, õigem — asjatundliku juhatuse puudus ja korratumad elukombed on takistanud suuremal osal meie sportlastest headeks tõusmast. Siin ei ole süü mitte alati sportlasel endal, waid palju sagedamini juhtidel, kes meil tõepoolest on liig kogenem[illegible] ja wilumatud noorte sportlaste kaswatamiseks.

Meie **tänapäewa tippsaawutiste-meestest edaspidi.**

Martin Prost.

Aleksander Klumbergi inspektsioonireiside kava.

Nagu lühidalt teatasime eelmises numbris, Kehakultuuri Sihtkapitali teaduslik sekretär Aleksander Klumberg kawatseb lähemal ajal läbistada Eesti tähtsamad keskkohad, pidades neis sportlikke propagandaloenguid ja organiseerides sportlikku liikumist kohtadel, ühtlasi ka tutwudes ülewaate saamiseks meie maa spordielust. Lähemalt selle kohta wõime nüüd teatada järgmist:

Klumberg alustab oma reisidega juba nowembri alul,

suundudes kõigepealt Järwamaale. Järwamaal Klumberg peatub **Paides, Türil, Esnas, Järwa-Jaanis, Tapal, Tamsalus ja Aulblas.** Järwamaa järele tuleb Wirumaa, kus Leks köneleb **Narwas, Waiwaras,** Jõhwis **ja Rakweres.** Sinna Klumberg läheb detsembris.

Jaanuari alul tuleb järjekorda Tartumaa, kus on nähtud ette Tartu, Elwa ja Jõgewa, kui tähtsamad keskused. Sama kuu lõpus Klumberg külastab ka meie kodumaa kaugeimat soppi — Wõrut ja Petserit, wõimaluse korras peatudes ka mõnes alewis.

Walga ja Wiljandimaa tulewad kaiwa weebruari alul. Ettenähtud kohad on peale eelnimetatud maakonnalinnade weel wõimaluse korral Põltsamaa, Wõhma ja Tarwastu. Weebruari lõpul on järg Pärnumaa käes. Peale Pärnu linna Klumberg läheb weel Sinti, Torile ja wõimaluse korral Mõisakülla. Läänemaal ei ole kawas mujd, kui ainult Haapsalu, kuna Saaremaal peale Kuresaare on kawatsus inspekteerida weel mõnd teist keskkohta maakonnas. Harjumaa kätte jõuab järjekord aprilli alul. Esmajoones tuleb kõne alla Paldiski linn, siis Keila, Madise, Harju-Jaani, Kohila jne.

Neil reisidel

Klumberg peab terwe rea koosid,

milles esineb nii üldsportlikkude, kui ka sportarstliste jne. andmetega. Alles siis, kui Klumberg on oma reisikawa täielikult sooritanud ja on tuttaw meie maal walitsewa sportliku olukorraga, hakkab ta walima abinõusid iga maanuraa sportliku liikumise edendamiseks ja süwendamiseks.

Tartlased wõitsid pokssis.

Tartu Kalew — Tallinna Pokksiklubi 5:3.

Pühapäewa õhtul wõitis Tartu „Kalew" pokksiklubiwõistlusel Tallinna Pokksiklubi 5:3. See oli tartlastele esimeseks wõiduks TPK üle, kuna kaks waremkeetud interclubi on lõpetanud tallinlaste wõiduga.

Raskekaalu oodatud kohtamine Lukkini ja Adelmanni wahel lõppes juba esimesel roundil. Tartlane lõi Adelmanni paremsirgega puhtalt k.-o.

Tagajärjed:

Kärbeskaalus wõitis Käbi (TPK) Pärna (Kalew) paremusega.

Kukk-kaalus oli Kaup (TPK) Reinthalist parem, kuid kohtunikud andsid wõidu häältega 2:1 (üheltpoolt Teder (Tartu Kalew) ja Köppu (Tall. Kalew); teiselt — Matsow TPK) tartlasele.

Sulgkaalus wõitis Hendrikson (TPK) punktidega Scheeri, olles kindlalt wõimsam.

Kergekaalus wõitis Wahi (Kalew) teenitult Stepanowi.

Kergekeskkaalus oli tartlane Jansen suurest ülekaalus ja wõitis pokksiklubilase Jakobsoni puhta paremusega.

Keskkaalus oli Misler (TPK) Mikkest samuti tarmukam ja tema wõit teenitud.

Poolraskekaalus löid tasawägise matschi maha Wisnapuu (Kalew) ja Siitwo (TPK). Kohtunike häältega 2:1 anti wõit esimesele.

Raskekaalus lõi Ewald Lukkin (Kalew) Adelmanni (TPK) esimesel roundil paremusega k.-o.

*

Möödunud klubiwõistlusel ilmnes jälle kord, et wajame asjatundlikke ja erapooletu otsustamiswõimega kohtunikke. Lausa piinlik oli waadata, kuidas punktikohtunikud seekord toimisid. Eriti walusalt hakkas see silma Kaup—Reinthali matschil. Tallinnlane wastasest kindlalt üle[illegible]ning tema wõit oleks pidanud wõi[illegible]mulegi kohtunikule olema selge. Polnud siis ime, et publik lausa naeris . . . kohtunikke, kes oma otsuse langetasid Reinthali kasuks.

Tallinna keskkoolid walmistuwad käsipalli linnawõistluseks Tartuga.

Tallinna-Tartu keskkoolide waheline linnawõistlus käsipallis peetakse tänawu Tallinnas. TKSk on juba nüüd asunud ettewalmistustööde tegemisele eelolewaks suurkohtamiseks. On koostatud mänginjate nimekirjad, kelle seast pärast katsewõistlusi walitakse linnameeskonna mängijad.

Meestest kuuluwad nimekirja: Reaalgümnaasiumist — Kess, Esko, Remmelkoor, Kärk, Aronson, Kaasik, Walens, Tomberg, Tammer, Jürgens ja Kruus; Westholmi gümnaasiumist — Freiberg ja Allikas; Humanitaargümnaasiumist — Omblus, Tallmeister, Taperson; Kaarli gümnaasiumist — Hindrikus ja Saksa reaalgümnaasiumist — Kristiansen.

Naistest: Kommertsgümnaasiumist — Ats, Aawakiwi, Parts 2.; 1. tütarlaste gümnaasiumist — Suits, Ploompuu ja Resew-Resel; Lenderi gümnaasiumist — Laasberg, Birk, Anto; 2. tütarlaste gümnaasiumist — Parts 1. ja Töke; Wene gümnaasiumist — Molodsowa ja Koljak.

Linna mees- ja naiskondade treeneriks on palutud Tallinna käsipalli esindusmeeskonna treener Richard Mast. Ühistreeningutega tahetakse alguse teha juba lähematel päewadel.

Soome kaitseliitlased Eestisse maadlema.

Harju malewal on kawatsus pidada tulewa kuu keskes rida maadlusspordi propagandawõistlusi Tallinnas ja Harjumaal, millele palutakse oma maadlusmeeskonnaga siia wõistlema Soome Hamina piiri kaitseliidumeeskond. Soomlastega on sunnitud kokkulepe juba olemas. Kawa kohaselt soomlased maadleks 24. nowembril Tallinnas, kus neile wastasteks oleks Kalewi mehed, nagu Fromm-holts, Miller, Jussi, Horner, Löhmus j. t.

26. now. oleks maadluswõistlus Keilas. Wiimane paneb wastu Hermanni, Angasti, Teimanni, Pihlaka jne. Wiimane wõistlus soomlastega oleks 27. nowembril Arukülas, kus esineks Kaasmann, Puksberg, Ehrlich, Puksberg 2., Toom.

Pokksiklubi ja Gong.

Kaks Tallinna pokksiseltsi, peawad omawahelise klubiwõistluse maha Tallinnas, kino „Olümpias", reedel, 4. nowembril. Kuna mõlemas organisatsioonis esineb rida meie tuntumaid pokksijaid ja Eesti meistreid, pakub kohtamine pokksiharrastajaile oodatud huwi. Lisaks sellele on „Gongi" reedene esinemine ka nim. organisatsiooni esidebüüt.

Sportlased ja spordihuwilised!

Koonduge kõik „Uudislehe" spordiosakonna ümber. Siit leite alati nuut ja huwitawat.

Hoolimatus tööliste wallandamisel.

Meile kirjutatakse:

Neil päewil wallandati ühes südalinnas asuwas saapatööstuses rida töölisi. Mõned wallandatud töölisest on kõnesolewas tehases töötanud juba pikemat aega. Kuid nüüd pole nendel midagi peale hakata: tööstur, kelle juures oled korralikult teeninud juba mitu aastat, wiskab su lihtsalt ja armutult tänawale!

Igal ettewõtjal on ju täielik õigus oma tööstuses toimida ja inimesi wallandada nõnda kuidas ise soowib, kuid käesolewal juhul näib, et omanik siin pole toiminud küllalt inimlikult, waid otse selle wastu — täiesti hoolimatult ja halastamatult!

On õige, et kui tehase töö wäheneb, siis ka osa töölisist wallandama peab. Selle wastu ka ei waidlegi keegi. Kuid kui waatame, **kes** on wallandatud ja **kes** jäetud, siis tekib küll mulje et siin pole talitatud küllalt inimlikult. Ja nimelt: ametisse on jäetud ebielunaisi, kelle mehed teenitwad (ühel koguni samas tehases meistrina!), kuna wallandatud on neid, kellel pole mingit muud sissetulekut.

Kas ei saaks lugupeetud tööstusomanik tõesti mitte toimida inimlikumalt? Wõi ei teagi omanik, mida ta usaldusmees — wenelaseet tehase-juhataja teeb, keda wallandab ja keda teenistusse jätab?

A-s. Reinhold Tofer

engros riideladu

Tallinn, V. Posti tän. 8

Telefon 445-86 **Telefon 445-86**

Narva Kalevi Manufaktuuri
Hiiu-Kärdla Kalevivabriku

kaupade suurmüük

YO-YO vallutas Tallinna imekiirelt.

Tallinna rekordimees.

Asjad, nagu yo-yo saawad harilikult pangupealt „haiguseks". Nii waldas meidki ühel päewal kirg selle une mängu wastu. Aga õri, kellele see wähegi sobiw, kaupleb yo-yoga. Neid on igawärwilisi ja -hinnalisi. Inimesed, kes yo-yo'd ei mängi, on wanameelsed. Kes aga tahab teha edusamme ja käia ajaga kaasas, sellel on kindlasti oma yo-yo taskus. Raukadest teeb ta noored, paremini kui seda kunagi on suutnud Woronoff ja Steinach. Kaowad justkui generatsioonidki: wanaisa, poeg ja lapselaps wõistlewad omawahel yo-yo'tamises.

Yo-yo kõikjal. Arimees mängib teda enne konkurssi, advokaat enne rasket protsessi. Yo-yo rahustab. Sest kes yo-yo'tab, ei närwitse kunagi. Kes mängib yo-yo'd, pole kindlasti mitte halb inimene.

Mis on siis õieti yo-yo? Aga teie kõik, kes teie loete neid ridu, tunnete kindlasti seda mängu juba? Olete mänginudki teda. Sellepärast jätame lähema seletuse siinkohal ära. Ütleme waid, et yo-yo — see on kaks liidetud poolketast, mida päris tawalise nööri otsas üles-alla wõngutatakse... Ja et ta hind on waid 25 senti! Nii.

Aga nüüd edasi. Yo-yo polegi uus mäng, ega „moe"-asi. Ei! (Lugege palun kõrwalolewat kirjutist ja te näete: juba muistses Kreekas yo-yo'tati!)

Praegu elab ta õieti oma unestisündi.

Ta on wallutanud kogu Euroopa. Madridiga alates ja Tallinnaga lõpetades.

Mispärast on yo-yo meid nii wõlunud? (Küsige [illegible] ringiga[illegible]

Rahustab ta tõepoolest meie pingulolewaid närwe?

(Waadake, mida arwab selleşt meie lehes tuntud pealinna närwiarst dr. med. H. Lelley!)

On ta lõbus? Sellele laseme wastata kuulsal Goethel, kes ka juba mängis yo-yo'd ja mängu iseloomustas järgmise epigrammiga:

„Milline lõbus mäng, see nööril rulluw ketas,
praegu ta libises käest, kuid kerib end jällegi üles.
Nii oma südautki mina, kord kallimal üksel', kord teisel' ma
wiskan, kuid ikka lenneldes ta tagasi tuleb."

Meile tuli yo-yo õieti Soome kaudu. Seal[illegible] lahte on see kaunis mäng eneşele wõitnud määratuume poolehoiu.

Helsingis on praegu harilik nähe, et kedanik läheb mööda tänawat, portfell kaenla all ja aina... yo-yo'tab.

Seda teewad nii mehed kui naised, noored ja wanad. Isegi mõni politseikordnik teeb liiklemise juhtimiseşt mahti saades paar tuuri yo-yod...

Wõidumud nädalal korraldas üks sealne spordiselts peo yo-yo propageerimiseks. Peo kawas oli muuseas yo-yo'tamise wõistlus tantsu ajal. Nimelt pidid

osawõtjad tantside yo-yo'tama:

paremu käega hoides partnerit, ning wasakuga — yo-yo'tama... Wõitjaile jagati wäärtuslikke auhindu.

Nagu igal spordialal, nii püstitatakse ka yo-yo rekordeid. Soome rekord yo-yo'tamises on praegu ühe Helsingi sportlase käes,

kes kettakeşt wibutas reeglipäraselt üles-alla 360 korda.

Eestisse tõi yo-yo meie tuntud spordiweteraan Arthur Kukk, kes umbes poolteişe kuu eest Soomeşt tulles seda toredat mängu esimeşt korda Tallinna kitsamale ringkonnale demonstreeris.

Praegu on yo-yo meilgi juba rohkesti harrastajaid leidnud.

Yo-yo'd wõib juba näha isegi kohwikuis ja kinodes,

kus külastajad ajawiiteks ja närwide rahustamiseks aina yo-yo'tawad. Tänawaşe pole weel weel keegi tihanud tulla, kuid ega's seegi aeg wist enam kaugel pole. Küll nähti aga möödunud nädalal

üht tuntud seltskonnadaami „Estonia" teatris yo-yo käes.

Daam näitas teatri jalutusruumis uut mänguriista nähtawa huwiga kellegile härrale ja hiljem koguni demonstreeris oma wõimet sellel alal. Peagi kogunes daami ümber uudishimuliste jõuk, ning wapper naine oli oma mängu lõpetama sunnitud. Muigaz ja peitis oma yo-yo ridikülli...

Isegi Toompeal on yo-yo juba eneşele teed rajanud. Wast hiljuti

tõi üks ajakirjanik mängu Riigikogusse kaasa

ja näitas seda rahwasaadikuile. Wiimased proowisid ja leidsid, et päris mõnus on selle keerlewa riistapuuga liüa tuure oma politiliste malekäikude wahele...

Suuremaks yo-yo'ks, millega Tallinnas ja kogu Eestis praegu mängitakse, on wist küll filmiühing „Metro-Goldwyn-Mayeri" Eesti osakonna oma. Sealseteşt filmimeesteşt

on hr. Stein eneşele kombineerinud olgupärase yo-yo. Ja nimelt: harilik filmilindi plekkrull on kettaks ja tugew pakkimisnöör niidikeşeks.

Selle hiigla yo-yo'ga mängitakse „Metro-Goldwyn-Mayeri" suures majas

(Järg 10. lehk.)

900 korda
Yo-yo'tas see mees.

Tallinna Yo-yo rekordimees Stein.

„Frankenstein".

Kino „Rekordis" on praegu linastuşel lahtlemata filmikunsti omapäraşeim saawutis, mis on wäga sihişalt tituleeritud „Frankensteiniks".

Pole huwituseta enne kõike heita pilku selle filmi saamise eellugudele. Teatawasti wabanes Ameerikas pärast Lon Chaney surma „suurima karakternäitleja" troon. George Bancroftist kes juba ammu see tahtis olla, ei olnud ameeriklaşed enam kuigi waimustatud. Oli tarwis uusi nägusid.

Ja neid tuligi küllalt. Seal olid kohal imekiirelt Edward G. Robinson, Bela Lugosi, George Colhan, Walter Huston ja Boris Karloff.

Igaühega neist püüti lawastada enneolematuid filme, nende pildid ilmusid tuhandetes ajalehtedes, neid kiideti taewani.

Üks sellisteşt filmidest on „Frankenstein".

See on paiguti õudne, paiguti kunstiteos, mittemidagi selleşt, mida harilikult filmides näeme. Lawastaja on oşanud filmile siiski puhuda äärmişt põnewust, mis aga filmile labaşust külge ei kõide.

Stseenid, kus sünnib kunstlik inimene, on filmi parimaid. See meeleolu loob ka pealtwaatajais palawiku. Nagu oleks tõesti midagi sündimas. Osalisteşt tõstaksin endaşt mõistetawalt esile kunstlikku inimeşt mängiwa B. Karloffi. Mask mida filmides harwa näha saab. Ja ka stiliseeritud kõnnak pole halb. Psühholoogilişi momente on tal wähe tõigitseda. Wast ainult see, kui esimeşt korda näeb walgust.

Edasi on omal kohal Colin Clive ja Mae Clarke.

Omapäraseina mõjuwad ka Helweetsia rahwatantsud, millele wäärikalt sekundeeriwad maastikuwõtted.

Rahakappide kuningas.

Parun Shinbron – geniaalseim sissemurdja. Lugusid Pinkertoni „lemmikbandiidist".

Weidi enne maailmasõja puhkemist suri Bostoni paranenud kurjategijate kodus keegi wana ja murtud mees, kelle hauale seati rist nimega: Henry E. Moebus. Ainult wähesed teadsid, kes see mees tõepoolest oli. William Allan Pinkerton, kuulus detektiiw, lausus haual: „Nüüd on surnud ka kõige geniaalsem bandiit, keda kunagi olen tunnud."

Mõlemad olid pea pool eluaega pidanud teineteisega

halastamatut võitlust, kusjuures bandiit oli jäänud sageli peale. Pole mingi ime, et Pinkerton lõpuks hakkas seda meest austama ja talle elulõpuks muretses waikse warjupaiga Bostoni paranenud kurjategijate kodus.

Kes siis oli tõeliselt too bandiit? Ei keegi muu, kui Max Shinbron, kes 15 aastat enda elust tõelise ja

lugupeetud parunina

elas Brüsselis. Shinborn oli geenius oma alal. Kõik pangad kartsi teda. Ta eest wõeti tarwitusele kõik ettewaatuse abinõud, kuid siiski tegi Shinbron pankade rahakapid tühjaks. Kohutawalt suur oli see rahahulk, mis ta oma tegewuse kestel kokku ajas.

Kes tõepoolest Max Shinbron oli, seda ei teata. Arwatakse, et ta oli Saksa juut, kes noores eas oli teeninud kuski pangas, seal raha warastanud ja wiimaks New-Yorgis tööle hakanud.

Tuhat, tuntud suurpettur ja kunstliku kulla walmistaja.

Shinbron oli kõigiti meeldiwa wälimusega noorhärra ning wõitis

paljude naiste südameid.

Tal oli rikkaid ja lugupeetuid parema seltskonna õisi otse jalaga segada, kuid ta wali: rikkaksaamiseks teise tee — pangakassade tühjendamise. Seda ala asus ta õppida süstemaatiliselt.

Alul töötas ta õpipoisina ühes New-Yorgi suuremas kassakapide tehases, kus tutwunes kapide ning nende salalukkude ehitusega. Mõne aja pärast lahkus ta teenistusest ning walis endale abiliseks kellegi Dawid Cummingsi. Selle mehega seltsis sooritas ta

terwe rea sissemurdmisi.

Saadud raha eest ostis ta endale Saratoga Springsis maja. Rikkad ja lugupeetud naabrid, kellega ta warsti astus läbikäimisse, ei aimanudki, kellega neil tegu oli, kuni ühel päewal Shinbron wangistati. Ta kaaslane Cummings oli tema mingil põhjusel annud ära.

Shinbron mõisteti

kümneks aastaks wanglasse.

Kuid sinna ei jäänud ta kauaks. Leidlik, nagu ta oli, meisterdas ta omale nööritükist ja raudnaelast õnge, mille abil wangla prahihunnikust hankis enesele tüki tsinki. Sellest meisterdas ta oma kongi uksele walewõtme ning ühel öösl oli Shinbron wanglast kadunud.

Warsti peale seda ilmus Bostonis filmapiirile keegi hästiriietatud härra, kes end nimetas Walker Wattersoniks. Ta leidis warsti pääsu Bostoni kõrgemaisse ringkondadesse ning tutwus seal ühe

pangaomaniku tütrega,

kellega kihlus mõne kuu pärast. Loomulikult polnud Watterson keegi muu, kui Shinbron.

Waewalt mõni nädal peale kihlust tühjendas Shinbron oma tulewase äia rahakapi ning wiis kaasa mitusadatuhat dollarit. Kunagi pole Shinbron awaldanud,

kuidas ta seda tegi,

sest rahakappi oli keerulise seadelduse tõttu wõõral otse wõimata awada.

Kõige hullema tüki sooritas Shinbron aga Kanadas, Ontario pangas. Selleks ajaks oli ta endale kaaslaseks walinud kellegi Georg White'i. Mõlemad tungisid ühel tormisel ööl õnnelikult panka, kuid rahakapi awamine ei läinud kuigi libedalt, walewõtmed olid walmistatud ebatäpselt. Kuid aega oli jäänud wähe — mõlemad tahtsid jõuda öösiseks rongiks. Siis otsustas Shinbron kapi purustada dünamiidiga. See õnnestus —

250.000 dollarit oli saak.

Mehed põgenesid kiirelt, rong oli aga juba läinud. Siis wõtsid mõlemad ühest wõõrastemajast hobused ja saani ning kihutasid läbi kohutawa lumesaju Ühendriikide piiri poole.

Waatamata tuisule ja külmale, andsid nad hobustele piitsa ning jõudsid kella kolmeks hommikul piirile — Niagaara kose juure. Sealne wana sild oli aga juba politseinike walwe all ja uut alles ehitati. Mehed otsustasid üle uue silla minna Ühendriikidesse. See oli

hulljulge ettewõte,

sest mõlemaid sillaotsi ühendasid waid paar jäätanud ja libedat raudtala. All aga mühas Niagaara. Isegi päise pääroopasse jääda. Warsti oli ta New-Yorgis tagasi, kus tegi Ocean-pangale „külma". Ta nimelt üüris panga alla ruumid, kus näiliselt tahtis asutada mingit elukinnitusseltsi. Ühel laupäewal

puuris ta läbi lae angu

pangaruumidesse ning pühapäewal, mitte kellegist segatuna, tühjendas ta kõik panga rahakapid. Ta saagiks langes kohutaw summa — 600.000 dollarit rahas ja wäärtpaberites. 30.000 dollarit kullas jättis ta paigale, sest polnud mingit wõimalust seda kaasa wiia.

Kuigi Pinkerton ka tol korral saitus ta jälile, õnnestus Shinbronil siiski põgeneda. Ta sõitis uuesti Euroopasse. Wa ajal oleks ettewõte olnud pöörane, kõnelemata ööst, mil pimedus ja tuisk ei annud näha paarile sammulegi.

Õnnelikult jõudsid mõlemad siiski teisele kaldale ning olid seega päästetud.

Järgmise tüki tegid nad Whitehaveni söekompaniile Pennsylwaanias. Shinbronil õnnestus magawalt öösahilt warastada rahakapi wõtmeid. Paari minuti jooksul olid neist walmistatud

wahakoopiad

ning õiged wõtmed jälle tagasi pandud. Mõni öö hiljem sooritati sissemurd, mis saagiks andis 56.000 dollarit.

Alataja oli Pinkerton oma abilistega Shinbroni jälil. Seekord ei õnnestunud kurjategijail põgeneda. Nad tabati järgmisel päewal, kuid Shinbron oli teinud leiutise, kuidas

kaelasideme nõela abil käerandadest wabaneda.

Paar tundi peale wangistamist oli Shinbron jälle waba mees.

Nüüd ei jäänud ta enam Ameerikasse, waid asus ühele Belgia laewale ning sõitis Euroopasse. Belgias oli ta nagu taewataadi seljataga, sest sel ajal Belgia ei annud weel omi kurjategijaid Ameerikale wälja.

Kauaks ei püsinud Shinbron siiski Euroopas. Brüsseli lähedal ostis ta endale

lukksuslikn mõisa,

asutas siidiwabriku ja ostis endale isegi — parunitiitli!

Parun Shinbronina elas ta Belgias 15 aastat ning wilistas sellele, et Pinkerton ta ka Belgiast üles leidis. Wangistada teda siiski ei wõidud, sest puudus kurjategijate wäljaandmise seadus Belgia ja Ühendriikide wahel.

Kuid ka parun Max Shinbroni

käsi hakkas halwasti käima.

Siidiwabrik läks pankrotti, mängupõrgud neelasid kohutawalt raha ja ühel päewal oli Shinbron sunnitud jällegi „tööle" asuma.

Kuid õnnejumal oli talle pöörandi selja. Juba esimesel sissemurdmisel tabati ta ning paigutati Atlanta wanglasse. Põgenemiskatse, mis küll oli hästi lawastatud, ebaõnnestus ja rööwis talt

jäädawalt tegewusjõu.

Alles murtud wanakesena pääsis Max Shinbron wabadusse ja peale selle Pinkertoni abil paranenud kurjategijate kodusse, kus surm ta seiklusrikkale elule lõpuks pani punkti ja kus endine parun Shinbron on maetud Henry E. Moebusi nime all.

Neaks tantsijaks saab see, kes õpib

A. Poolgas'e

dipl. tantsuõpetaja

tantsukursustel

Viru tän. 4. Tel. 436-52.

Kaptenite kooli gr. tartwis weel 15 daami.

3 aspirantide gr. wajawad weel partnereid.

Segagr. algus laupäewal kl. 8 õhtul.

Soowijaile Eesti-walss ja kõik teised rahwustantsud.

Wäljasõidud prowintsi nõudmisel.

NARVA RIIDEKAUPLUS

V. Karja 3. V. Karja 3.

Suures valikus

mantli-, ülikonna-, kleidi- ja pesuriideid

Narva Linavabriku linasaadused: Lina-, ja käterätikuriie, põrandariided, põrandavaibad ja käsitööriided suures valikus.

Uuelt avatud ärl. Soodsad hinnad.

Draamastuudio teater.

Saksa teatri ruumes.

„Merihärg ja Ko. ajab Wenemaaga äri" teisipäewal, 1. nowembril s. a. kell 8 õhtul. See Jaan Kärneri 3-waatusline komöödia on wõitnud möödunud ringreisil kõikjal publiku suure poolehoiu. Riidnawalduseid ja naerupuhangud etenduse keskel ja waatuste lõpul ei tahtnud kuidagi lõppeda, kippusid tihtipeale takistama näitlejate mängu.

Huwitawate tüüpide rida, ärimehed, kõrsmikud, kunstnikud, riigiametnikud, mõisaomanikud, omis askeldustes ja äride tegemises, sisekukkumisis ja pettumisis.

Neljapäewal, 3. nowembril s. a. kell 8 õhtul weelkord A. H. Tammsaare romaani „Tõde ja õiguse" järele Andres Särewi instsineering **„Wargamäe"**.

Pühapäewal, 6. nowembril s. a. wiimast korda Agnes Taari muinasjutuline lastenäidend **„Wiinekese sõit kewadriiki".**

Hugo Raudsepa „Wedelworst" ringreisil.

Teisipäewal, 1. nowembril asub Draamastuudio teater muele ringreisile Hugo Raudsepa „Wedelworstiga".

Esimesed etendused antakse: Rakweres, Jõhwis, Narwa-Jõesuus, Narwas, Auweres, Waiwaras, Konjus jne.

A.-S. VENNAD TOFER

Tallinn, S. Karja nr. 10, tel. 450-00.

Laos alati saadaval

„Narva Kalevi Manufaktuur'i"

kaupu suures valikus.

Müük ainult kaupmeestele.

Tallinna Manufaktuuri ja Kaubanduse Aktsia-Selts

Tallinn, Kinga 6/8. Kõnetraat 426-56.

Riidekaubaga kauplevaile äridele soodsaim ostukoht!

Kodumaa saaduste suurim müügikeskus Eestis!

„Vargamäe“ juubeldas.

Salkkond isehakand „orkestrante“ teeb teeb „tumma“ munsikat.

Kui orkester hakkas nurgas pillitama, siis läks järsku tugewaks tantsuks. Siin olid meeste eest wäljas Alew, Kask, Tõnson, Kaljula. Särew waatas seda imelikku keerutamist tükk aega nurgast pealt ja naeris kihistades pihku. Siis aga tõstis äkki jalga ja hiljem juba tiirutas kah parketil, daam osawasti kaenlas.

ühes toas walitses müstiline hämarus ja põles tuli kaminas. Sinna kogunesid need,

kes tahtsid eietada unistuslõngasid.

Teises toas oli kah hämarust küllalt, aga kaminat ei olnud, kuid oli purtskaew, päris ehtne purtskaew kohe! Näitlejad, kes kangesti harjunud petlikkude rekwisiitidega, kippusid weeniresid käega katsuma, et kas on ikka wesi. Roosenwald aga noomis karmilt:

„See wedelik siin pole joomiseks, waadake eemalt, siis onilusam“.

Mägi kõndis rõõmsa ja äraseletatud näoga ringi ja otsis meest, kes wõtaks temaga seltsis weel ühe „pisikese-tillukese„. Reining westles prouadega tarka ja tasast juttu. Sõnu suurt ei kuulnud, kuid sun ikka liikus küll. Põldroos naeris oma igawest ja kustumatut naeratust ja kündis tantsu-põldu wõimsaid wagusid. Põlla oli kõigiti armas poiss ja daamide silmad puhkasid meelelolevad ta peal. Karl Otto istus ühes tuhmilt walgustatud nurgakeses ja püüdis wäljaunarida, kui sügawad on nukumeistrinna Oraswa silmad. Pr. Niilus-Parikas ajas jälle Tinniga mesimagusat juttu ja pr. Pinna oli nende hulgas kolmandaks.

Esperki jatkus igale poole,

mõned olewat teda näinud isegi ühel samal ajal kolmes kohas korraga.

Wäle — ega kedagi. Rasmus Kangro-Pool istus kõrwuti oma lahke prouaga ja neil oli kahekesi hea olla. Taawet Mutso waatas seda läbisegi askeldamist pealt ja wõttis aegajalt mõned napsud sõbame alla. Pr. Reek oli wäle tantsupõrandal. Wahetas wahel keset pillilugu järsku tantsupartnerit, nii et see ei märganud midagi ja tantsis ükspuha lõpu wälja, heas usus, et daam ikka weel tugewasti kaenlas.

Oli weel paljugi põbralikke ja häid inimesi, daame ja härrasid, kuid ei saanud heita nende nimekaardile pilku. Aga eks nad ise tea — kui lõbus oli ja

kui hea meel oli neil teistest ja teistel neist.

Kojuminek oli hommikul hoopis kergem kui tulles. Nagu pisikesed tiivad olid kaswanud turjale ja neist jatkus, et jalad kippusid wägisi maapinnalt lahti.

„Wargamäe“ aga on nüüd täis-mehe eas.

Ühe tütarlapse omapärane soov:

Tahab sõbrannat mälestada lauldes.

Kas tragöödia või ainult lihtne tuju: koolipingilt lawale!

Esmaspäewal külastas meie toimetust punapõskne tütarlaps, kes poolhäbelikult pihtis oma südame salajasemas sopis asetsewad soowid. Ja see oli — preili tahab saada lauljannaks.

Temas olnud juba annus tugew soow, pääseda lawale. Ka olewat sõbrannad ja tuttawad tihti öelnud, et tal on ilus hääl. Soowitatud minna mõne asjatundja nõu küsima. Neil päewil külastanudki ta üht Tallinna lauluõpetajat, kes hääleproowi wõtnud ja seletanud, et eeldused on olemas.

Kurbloolus on aga see, et preili ei saa end mingil kombel edasi harida, sest majanduslikud olud ei luba seda. Liiategi käib ta weel koolis, wiimses klassis.

Meie omalt poolt soowitasime kooli ikkagi enne lõpetada, ent tragi tütarlaps ei tahtnud sellest kuuldagi — ta wõiwat juba praegugi eksternina lõpueksami sooritada, eeldused selleks olewat head.

Ja nüüd tahab ta meie lugejaskonna südametunnistuse pihta koputada — kas ei leidu kellelgi mingit wastawat teenistust, mis wõimaldaks ka lauluõppimise. Weel meelsamini läheks preili teatrikooli, kuid ...

Pärisime — milleks nüüdsugune äkiline laulutung. Küsitawa silmad täitusid seda kuuldes pisaratega — selleks olewat tugewa tõuke annud sõbranna äkiline ja õnnetu surm. Tahaks teda mälestada kauneid laule lauldes. Kah omapärane ja õilis ...

*

Kui kellelgi peaks wõimalus olema seda tütarlast aidata, palume sellest ajalehele teatada.

PIKKADEL SÜGISÕHTUTEL on „Uudisleht“ parimaks sõbraks.

Estonia teatrimaja nr. 9—10.

Kõiki Narva Kalevi Manufaktuuri ja Hiiu-Kärdla vabriku saaduseid suurel ja väiksel arvul soovitab rikkalikus valikus

Kaubamaja

B. BESPROSVANNY & Ko.

Estonia all nr. 9—10.

Pühapäewa õhtul — või wist küll esmaspäewa warahommikul — algas „Draamastuudio“ teatri uue kodu ruumides Lai tän. 29 meeleolukas kooswiibimine, milline kestis täie tempoga kuni aoni wälja.

Selleks kooswiibimiseks oli kaks prisket põhjust, esiteks:

„Wargamäe“ oli elanud 100 etendust wanaks

ja teiseks—„Draamastuudio“ oli kolinud üle uutesse omapärastesse ja ajalooliste sse ruumidesse. Eks wõeti nõuks ja tehti siis ka teoks, et peeti „Wargamäe“ 100-etenduse sünnipäew ära ja paluti selleks puhuks uude kodusse suurem hulk külalisi, et niisutada... — andke andeks! ... — et tegelikult ja praktiliselt weenduda, — kas on tõsi ütelus, et suurtesse ruumidesse mahub ka palju inimesi.

Need tegelased, kes olid „Wargamäega“ ametis, maadlesid Sakla teatris tõe ja õigusega kuni kella koolmweerand 12-ni. Siis

ärgasid suure kiirusega habemetutid ja walewuntsid eest ära

ja pistsid kotti ning algas siis reis ühes paljude külalistega läbi poolninuwa linna Lasnamäe tänawu poole — ikka käbedasti ja hüüereas! Pühapäewa öö tikkus juba wägise esmaspäewa hommikuks saama, kui jõuti niikaugele, et oldi kõik ilusasti koos.

Omad inimesed — kohe kodused, julged ja hakkajad —

toimetasid wõõrad „taha poole“.

Eks need punnisid algul nagu wähe wastu, et egas' meie sellepärast, me just kodus sõime. Kuid lauda ikka läksid kõik. Pandi siis noadkahwlid ja klaasid rändama sun ja lauawahet. Nii turgutati tujuke wähekesi surisema ning siis oli nii hea olla.

ühise õnne saawutamiseks oli mahatehtud, ja

ei peetud pikki ega lühikesi lauakõnesid,

peale „Draamastuudio“ teatri walitsuse esimehe L. Kalmeti seltsimeheliku soowi, et igaüks saagu õndsaks sellega mis on ja sõögu ja joogu omal wiisil. Kõnelemine oli küll kõigil lubatud, kuulmine polnud aga sunduslik. Hiljem tilistas küll üks kahwel meeleheitlikult taldrekul. Kui siis jäid seisma kõik sund, et

kas tõesti kellegil midagi südamel nii wäga kipitama lõi,

et peab selle tingimata usaldama teistele, kostus hele hääl: „Armas rahwas, laske mind läbi!“ See oli Lisl Linban, kes tahtis ühe laua juurest minna teise juure ja kaotas sõjakawalust.

Selline asjalik kõne wastu polnud midagi.

Kokku oli tulnud ligi paarisaja pealine pere ja kui hinnata silmade järele siis — 400 silma. Aloe — waene mees — ei saanud sel õhtul aega süüa. Hoolitses aina teiste eest, et kas ikka saab ja ikka on. Ikka oli kah.

Istusid wastamisi — muidugi laud wahel —

sellised mahukad ja kaalukad mehed

nagu Pinna ja Teetsow. Kangesti ühtemoodi härrad teised mõlemad, et kui ühe wõtad, ei tea teist jätta. Nende naabruses asetses ka Laur—Hugo muidugi, ja ka Waks. Ruttofigi olid nad wõtnud hulka. Ja et kanged mehed oleks kõik koos, siis ei puudunud seal ka Klein ja Nerep. Ka D. Poskaki näõti nende ringis asja tegewat, kuid „troppide“ suhtes ei pidanud suurt paika. Temal wist polnud weel „wiinakuu“. Pr. Mizzi Möller naeratas nii kenasti oma ümarikku ja päikesepaistelist naeru, et kohe tuba läks walgeks.

Mahedat juttu ajasid üheskoos pr. Ilwes, pr. Kalmet ja pr. Nerep. Sinna seltsis hiljem weel pr. Kaljot-Waarman, kes üldist juttu wärske naeruga niisutas. Ei tea, mis nad seal üksteisele küll uskudasid.

„Estonia“ grimmimeister Toffer wõttis ühe napsikorraga ära ja pidas siis aru,

kuidas oleks teisega ja kas kolmas pole juba kurjast.

„Vaene, väike Anny".

Stseen samanimelisest Foxfilmist Charles Farrelli ja Janet Gaynoriga, mis praegu suure eduga „Endlas" jookseb.

Lugejad!

Mata Hari saatus on teie kätes.

Neil päewil läheb Tartus kino „Centralis" ekraanile Tallinnas suure eduga jooksnud Metro-Goldwyn-Mayeri suurfilm „Mata Hari".

Ühenduses selle filmiga korraldas „Uudisleht" huwitawa pshühholoogilise tagapõhjaga hääletuswõistluse. Teemiks on — kas poleks õigem olnud siiski mitte Mata Hari ellu jätta. Temas ilmnesid ju korraliku inimese tundemärgid: ta armastas puhtast südamest noort ohwitseri, tahtis igati loobuda oma tegewusest, kuid teda ei lastud. Surma! kõlas kohtuotsus. Ja armuandmist ei järgnenud.

Hääletuswõistluse on wälja pandud järgmised ergutustasud:

Sõit Helsingisse ja tagasi Metro-Goldwyn-Mayeri poolt.

„Royal-Filmi" poolt:

1 hooaja pääsekaart Tallinna kino „Gloria-Palace'i".

1 hooaja pääsekaart Tartu kino „Centrali".

5 ühekordset pääsetähte „Gloria-Palace'i".

„Uudisleht" poolt:

3 korda „Uudisleht" ½ aasta peale,
3 korda „Uudisleht" 3 kuu peale.
5 wäärtusliku raamatut à kr. 1.—.

Hääletusedelite äraandmise tähtpäewaks on 6. november. Et saatmine oda[illegible] poleks, wõib edeli wälja lõigata ja postkaardile kleepida. Hääletusedelid palume saata aadressil: Tallinn, postkast 193, „Uudisleht", märgusõna „Hääletuswõistlus" all.

Hääletussedel.

Kas oleks Mata Harile siiski õigem olnud elu kinkida . . .

. . . . . .

(Kirjutage „ja" või „ei".)

Hääletaja nimi ja aadress . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Inglis Magasin H. Gutkin

tuletab oma lugupeetud ostjaskonnale meelde, et alati on saada rikkalikus väljavalikus kõige uuemaid koduja eriti Narva Kalevi Manufaktuuri riidesaaduseid.

Tallinn, Viru 4. **Telefon 436-46.**

„Hallo, ma unustasin."

Hra Greve ja prona Tallmeister hokiballil.

„Oma unisuses paljugi, julgen oletada!"

„Inimlik nõrkus! Ka meestel on nõrkusi, kui lubad. Kuigi hokiballil naised osutusid tõepärast tolleks nõrgemaks pooleks . . ."

„Kvantitatiivselt või kvalitatiivselt?"

„Hingeliselt, mu armas, hingeliselt! Pr. Endelin näiteks vaatles unistavalt mõnda õnnelikku paari . . ."

„Ka selliseid leidus?"

„Vähemalt üheks õhtuks . . . Neist, kes juba, kuid koos tantsivad, nägin prl. Akeli intiimrohelises tualetis koos Lüdigiga, mr. Skribanovithi rumbatavat oma alalise paleusega, kuna Eesti Philipsi direktor Greve vallutas mängledes südameid —"

„Huvitavaim mees Tallinnas! Milline profiil!"

„Ka sina, Brutus! Ent mees on tõepärast meeldivate maneeridega."

„Eks ole? Ja hea partii pealegi."

„Daga Schwabe näis seekord andunud olevat salongtantsudele ja baari vaikses nurgas unustavat „Gloria" läikiva põranda."

„Ka seal oli olnud palju rahvast. Lõbutsemine kujuneb moodsaks."

„Rõõmustav nähe! Milleks siis norutada, kui ajad niikuinii rasked."

„Raskemeelsuse all näis kannatavat „Põhjala" ballilt saabunud. Pr. Schipai ei suutnud ka mitte nii kiirelt aklimatiseeruda —"

„Ent tantsida arvatavasti siiski."

„Ei näinud. Hra Tannebaum sellevastu sisendas oma valssi päris üllatavat hoogu, milles temale sekundeeris eduga noor jurist Lourie, oma kuulsa venna kuulus seiraja."

„Juristid sammusid ka seal esirinnas?"

„Tantsu näisid nad kõik harrastavat. Adv. Puusepa must pea paistis tantsupõrandalt kaugelt üle teiste, kuna adv. Anderson püüdis lehemehe silmi eest märkamatult mööda libiseda, prokurör Asser võttis asja temale omase põhjalikkusega, värske adv. Kallmann aga täitis prl. Glaseri abil surmtõsiselt oma tantsuõpetaja määruseid, Nik. Metslov kihutas sinise, punase ja valge saali vahet . . ."

„Temal seda vana ajakirjaniku verd."

„Muuseas viibis ballil ka oma pikkuse poolest silmapaistev Chikago ajakirjanik Russell, kellele meie naised — prl. Lepp nende võitva esindajana — ja meie niiske atmosfäär näisid avaldavat ühtlaselt uimastavat mõju —"

„Vast järgnes ameerikalik kosimine?"

„Notar Muttikas oli kohal — seega oleks võinud isegi abiellumine teostuda."

„Abielusid sõlmitakse . . ."

„. . . taevas! Vähemalt näib see nii, kui vaadelda Bergide arvukat perekonda oma inglikaunide naiste galeriiga."

„Nii palju kauneid naisi?"

„Ja elegantseid kavalere! Koos oli seltskonna kvintessents, ütlen sulle."

„Eestlased enamuses?"

„Peaaegu. Ärimehi ohtralt. Lorentsite ja Tallmeistrite abielupaar olid sama truud üksteisele kui baari erilistele peenjookidele, milliseid ka hra Minkov eelistas isegi oma kaaslanna mõõtmatu seljadekoltee võludele. Vaid keemik Ottas mõtles enam oma ärile kui käesolevale õhtule, olles filosofeeriv nagu dr. Dunkelgi seni kuni . . . aga see on juba eraasi . . ."

„Nähtavasti väga võimaluskülane õhtu!"

„Suurepärane! Compe orkester saavutab imesid! Teeb külmimagi tulikuumaks. Isegi mr. Voitka sattus valsi võludesse. Ärimees Friedemann ühes oma väikese graatsilise naisega eelistab inglisvalssi . . ."

„Nagu inglise kalevitki . . ."

„ja elegant pr. Brenski lasi end kaasa tõmmata tangost, mida hr. Frenckell sulavalt juhib."

„Kahju, et ma ei läinud! Pr. Võssotsky küll püüdis nind kaasa meelitada . . ."

„. . . aga sina jäid oma otsuse juure kindlaks ja ühtlasi ühe õnnestunuima balli võrra vaesemaks."

Caballero.

Manfi Schwarz huwitawas ballitualetis.

Ilusisklemise kursused

Tallinna ilusiõlejate klubi korraldusel algawad neil päewil. Kursused peetakse saalis ja need on mõeldud ilusõidu teoreetiliseks ettewalmistuseks ja ilusiõlejate wõimete tõstmiseks sihtwõimlemise abil. Kursuseid juhib meie parim ilusiõlemise eriteadlane Eduard Hiiop. Kursuste esimene tund on homme, neljapäewal.

Meeste, naiste ülikonna- ja mantliriided suures valikus

Ulmer & Schmidt

TALLINN, Pikk t. 10, kõnetr. 448-47.

Naised on praegu kõige ilusamad.

Meie moe areng.

Veidi mehe rõivastumisest.

Kõigist wastuwäiteist hoolimata peab skeptilisimgi kodanik tunnustama, et riided teewad inimese. Scaljuures ärgu mõeldagu erilise elegantsi taotlemist. Ei. Piisimuse all on waid korralik, wastupidaw ja otstarbekohane riietuming.

Esimene muljc on määraw, wäidetakse. Mis on aga määraw esimese muljc juures? Riietus. Lohakus, kortsunud ülikond, must krae ja halwasti põlmitud lips on kuimeuud mõnelegi mehele saatuslikuks, sest kultiweeritud töömandja nõuab esteetsust oma ümbruses ja esteetsus oleneb puhtusest ja riietusest.

Praegune aeg nõuab kõikjal kokkuhoidu. Kuid kokkuhoid rõiwastuses tähendab esmest sammu lengusele. Kui jätame lohakile oma wälimuse, wõime kindlad olla, et teenistuse saamine tujuneb meil raskemaks. Ei ole siis ime, et leidub inimesi, kes ennem nälgiwad kui lubawad teatawast eleegantsist oma wälimuses. Riietumise kultuur on tawaliselt esimene samm sisemise küpsuse poole.

Meie naistele ei saa kuidagi ette heita hoolimatust ja ükskõiksust riietumise mõttes. Ennem juba wastupidist. Meil on tawaline nähe werewaese, wäikese palgalise naisametniku traagika, kes päewa kestes jõõb waid kord, et wõimaldada endale mõne uue kleidi wõi sooja palitu saamist.

Tweedist kostüüm.

Siiski on märgata teatawat kerwenemist, mis tingitud praegustest oludest. Kui meie naised waremalt pidasid oma kohuseks kanda waid wälismaiseid riideid, makstes nende eest sageli kangelikt mitte nii madalat hinda

kui wäärtus seda tingis,

ollakse wiimasel ajal sunnitud oludt piirama oma maitset ja eelistama praktilisemaid riideiorte. Majanduslikkudel kaalutlustel saawutatud kool on ühtlasi awanud meie inimeste silmad nägema, et kodumaa riideesemed on sama head, sageli isegi paremad kui omal ajal taewani ülistatud wälismaa tooted. On selgunud, et wälismaa toodete parennus oli enam sugestiiwset laadi.

Seda enesesugestiooni oskawad meil kasutada näiteks mõned mitte kõrge ärimoraaliga riiete walmistajad. Meil on küllaldaselt teada juhuseid, kus kodanikule on müüdud kodumaa kauba wälislauba pildi all. Ka siin ei saa nii palju süüdistada müüjaid kui ostjat, kes wale ettekujutuse wõjul hindab üle wälismaa kaupadele tehtud reklaami. Kahjuks on suurimaleks maianduspatriootideks kahjuriteks osutunud — naised.

Nemad alistuwad üldse kergemalt sugestiiwsele mõjule,

on auahnema ja wõitlushimulisema iseloomuga ning ei suuda ükskõik ületamishimu tuhinas kainelt kaalutleda oma ostude tagajärgi laiematele ringidele. Kas raha jääb kodumaale wõi läheb kusagile mujale, see asjaolu on tgwaliselt naistele ükskõik.

Naine taotleb originaalsust

ja on seni olnud arwamisel, et seda on wõimalik saawutada waid wälismaiste abinõudega. Kuriositumina mainitagu ühe praegu mitte tegutsewa moeateljee trikki. Ateljee omanik, kes tawaliselt palju wälismail reisib, walmistas oma fantaasia järele kodumaa riidest tualette ja müüs neid hiljem Eesti daamidele „Pariisi nudelliena!" à 250 krooni. Kergeusklikud naised haarasid kiiri „haruldaselt juhuslest" ja ostsid kalli hinna eest kodumaa beast riidest walmistatud kleidi, mis oma kwaliteedi poolest ei jätnud tõepäraselt midagi soowida! Ka sel juhusel langesid miimed meie tuntud daamidest üpris lapsiku wälismaa toodete eelistamise ohwriks. Otsw ateljeeomanik wõis aga märkida kenakest sisetulekut oma debetisse. Wõib wast wäita, et selline tegewus ei olnud ateljeeomaniku poolt aus, kuid meie naiste senine wälismaa viide austamine otse provotseeris wäikesele „äritegemisele".

Seni kui meie naised ise ei awa oma silmi ja ei loobu asjatust kodumaa saaduste hülgamisest, seni on neid kerge petta.

*

Wälismailt saabuwad moeteated kõnelewad

willase kleidi

läbilõõmisest. Will on hüüdsõna. Soe, pehme willane kleit kriipsutab kõige paremini alla praegust naiselikku joone wõidukäiku.

Naiselikkus astub esiplaanile, kuues hiljutistest amatsoonidest poeetilise Aphrodite, noorest girlist sama noore, kuid naiseliku daami, ühe sõnaga: naisest naise selle sõna kaunimas tähenduses. Uus stiil on õieti kõikide moodide wana stiil, mis peab esmajoones filmas sobiwust ja rõõmu

filmale ja südamele.

Wõttes directoire'ilt, empire'ilt, printsesskleidilt kõike seda, mis neil head oli, loob uus mood kuju, mis annab sihwakale weel enam sihwakust, teeb wäikese suuremaks, suure graatsilisemaks, ja ehib igat naist positiiwses mõttes.

Uued pealesõnna- ja õhtukleidid on enam kui dekoratiiwsed, nad on otse lüürilised ja sisaldawad kõikide sajandite rõiwastiste paremused.

Wõluwus sisaldub eriti uue stiili joone,

selle pikkusesse, waheldusküllastesse wollidesse kaubedel ning rafineeritud joone ja igasuguste wäikeste kaunistuste segudesse, lihtsasse kuju ja rikkalikku garnituuri.

Uue stiili

peapõhk lasub

lõikel, warukail, krael ja õlapartiidel. Kõik, mis meeldib, on siin lubatud: puffwarukad, kõrged manshetid, puff randme wõi küünarnukk kohal, garneeritud fantaasiawarukas ja wolaanid. See garnituur kordub

wastawalt krael,

mille esimeseks ja wiimaseks ülesandeks on õlgade laiendamine. Siin on abiks tuhanded pisiasjad rüschidest, õiegirlandidest, wolaanidest ning mõõtmatu willaste pitsiide allikas.

Sama mitmekesisus awaldub punsade, õlgade ja kaubede wäljatõõtamises. Isegi riidefortides.

Meie kodumaa wabrikuis on walmistatud kütkestawaid warjundeid willasest riidest.

Sügawad toonid, sisaldades pruuni, punast, rohelist ning jättes siiski ülewõimu juba aastaid domineeriwale must-walgele. Samuti kohal, garneeritud fantaasiawarukas ja wolaanid. See garnituur kordub

wastawalt krael,

mille esimeseks ja wiimaseks ülesandeks on õlgade laiendamine. Siin on abiks tuhanded pisiasjad rüschidest, õiegirlandidest, wolaanidest ning mõõtmatu willaste pitsiide allikas.

Sama mitmekesisus awaldub punsade, õlgade ja kaubede wäljatõõtamises. Isegi riidefortides.

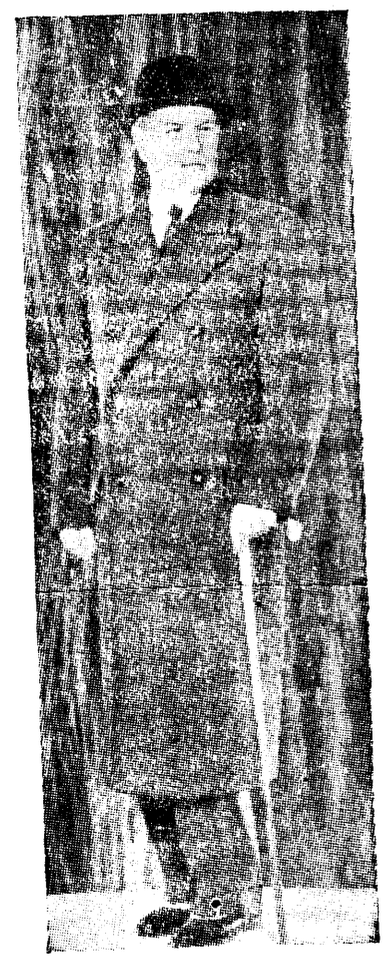
Meie kodumaa wabrikuis on walmistatud kütkestawaid warjundeid willasest riidest.

Sügawad toonid, sisaldades pruuni, punast, rohelist ning jättes siiski ülewõimu juba aastaid domineeriwale must-walgele. Samuti tuid kauneid mustreid ja pehmelt paktawaid wärwe leidub meie äride aknail. Sügismoodide saabumine on meie kodumaa töösfuse trimmi. Ei ole midagi imestada, et näit. foomlased ülistawad meie tekstiiltoodete mustreid ja wärwe.

Meil on pealegi wõimalik kasutada üht ilusat ja peent riideforti, mis wääriks senisest rohkemat tähelepanu: willane kalew.

üks elegantsemaid riidesorte! Willasest kalewist tehtud rõiwad meelestawad oma peensusega endiseid riiütelkonna aegu, mil ka riide kwaliteedile pandi suurt rõhku. Juba tol ajal oli peen kalew ihaldatumaid riide-

(Järg 10. lhk.)

Rägus palitu kodumaa kalewist.

Esimesejärgu valmisriideärina Tallinnas on tuntud spetsiaal-äri

„Dernier Cri"

mis asub ainult Harju tän. 29
Majaomanikkude Panga all.

Suurim valik hooaja nais- ja meesvalmisriideid, mis valmistatud omas töökojas parematest välismaa ja

tuntud Narva Kalevi Manufaktuuri riideist

K/m. TALLINNA TEXTIL

Tallinn, S. Karja 20 Kõnetr. 446-34

Müügil suurel arvul

Hüü-Kärdla Kalewiwabriku ja Narva Kalevi Manufaktuuri saadusi

Julius Rosing

Suur Karja 9
Tel. 445-84

Kleidi-, mantli-, ülikonna-, paliturüided

Siid-, samet-, igasugu puuvillased riided

Hinnad wabriku hinnakirja järele

Pealinn yo-yo vaimustuses.

(Algus 5. küljel.)

(Kinga tänawal) ja nimelt treppide wahel, kusjuures

mängija asub ülal kolmandal korral ja sealt yo-yo'tab alla — esimesele korrale!

Olgu tähendatud, et

yo-yo wõnkumistee seejuures on mitte wähem kui 15 meetrit!

Kõik, kes juhtunud sellesse majja, on haruldaselt waatepildist lausa jahmatanud:

suur ja omapärane yo-yo aina wuhiseb alt kolmandale korrale ja jälle tagasi alla.

Filmimehed ise könelewad, et nad oma suure yo-ga sel kombel on saawutanud 32 tuuri! . . .

Aga ka harilike yo-yo'dega on siinsed mehed lausa kunstnikud. Waatad ja imestad: mees keris ühe käega filmilinte, ning teisega aina — yo-yo'tab!

Eriti osaw yo-yo'taja „Metro Goldwyn-Mayeri" härradest on Stein. Temale kuulub tõenäoliselt

ka Eesti yo-yo'tamise rekord, sest mees on kettakest üles-alla wõnguta-nud terwelt 923 korda!

„Harjutamine teeb meistriks," naeratab hr. Stein ridade kirjutajale ja pajatab, et ta alul olnud päris „haige" kohe: tihti hakanud õhtul enne magamaheitmist mängima ja

yo-yo'tanud enese märkamata kella 3-ni öösel.

Yo-yo on meie seltskonna wallanud juba niiwõrd, et on tekkinud mõte, lähemal ajal korraldada yo-yo'tamise wõistlused Tallinna meistri nimele. Nii et kui teie weel pole seda mängu mänginud (mida küll waewalt oletada saab), siis tehke juba täna alguse . . .

KÕIGE ODAVAMALT OSTATE

viimase moe järele välismaa riidest valmistatud

DAAMIDE JA HÄRRADE VALMISRIIDEID

JULIUS ABERG'i

kaleviäri juurde uuelt avatud valmisriiete osakonnast

SUUR KARJA 5 SUUR KARJA 5

Närwiarst dr. med. K. Lellep yo-yo'st.

Sisendab kannatlikkust!

Yo-yo kohta on tõendada püütud, et mäng rahustawat närwe ja olewat sellisena tagajärjekaks medikamendiks närwilistele ja kergestieruntuwaile inimestele. Pöördusime selles asjas autoriteetse selguse saamiseks pealinna tuntud närwiarsti ja Tartu ülikooli eradotsendi dr. med. K. Lellepi poole. Juba alguses selgub ridade autorile üllataw tõde:

ka doktor on yo-yo „haige!"

„On teine mõnus ajawiide," seletab dr. Lellep muiates. Nimelt võidab doktor ametiasjus tihti Tallinna ja Tartu wahet. Ja kuna wagunis sageli igawaks läheb, siis on kohe yo-yo mõnus abimees.

Istudrahulikult kupees ja yo-yo'tab.

Ja aeg kaob otse märkamatult . . .

Pärin lugupeetud doktorilt tema arwamist selle kohta, kas yo-yo tõesti mõjub rahustawalt ja kas temas wõib näha teatud arstimit närwilikkuse wastu?

Doktor naeratab jällegi ja jutustab siis:

„Olen ise üks esimestest, kes omale muretses yo-yo, kuna olin sellest mängust palju lugenud wälismaa ajakirjandusest.

Kui ma aga Kobrese kaubamajas küsisin, kuidas mäng mõjub närwidele, ei teatud sealt mulle midagi wastata. Rüüb. kus ma aga sel alal olen ise juba „spetsialist", wõin öelda järgmist:

Närwidele mäng otsekohe rahustawalt ei mõju.

Wõib aga küll awaldada teatawat parandawat mõju närwiliste kalduwustega inimesile selles, et sunnib neid oma ülesandele suhtuma rahulikult.

Teiseks: mäng wõib tuua kasu n. n. konstitutsioonilistele psühhopaatidele, mitte aga affektiiwsetele.

Lõpuks „pigistan" doktorilt wälja weel tema parima saawutuse nue mängu alal. Selgub, et

doktori rekord yo-yo's on 53 tuuri . . .

Dr. K. Lellep on suur yo-yo'taja, nagu pildilt näete.

Juba muistses Kreekas! . . .

Euroopas otsitakse praegu õhinal wastust küsimusele: millise algupäraga on yo-yo ja kes on selle mängu leiutaja. Mõned on püüdnud tõestada, et yo-yo olewat Ameerika patent ja Euroopasse toodud Kanadast.

Teised on jälle näidanud (see wersioon näib tõenäolisem), et

yo-yo pole mitte meieaja leiutis.

On andmeid, mis näitawad, et

juba muistses Kreekas rullusid kettakesed,

praeguse yo-yo eelkäijad.

Berliinis asuwast keiser Friedrichi-nimelisest muuseumist on yo-yo ajaloo uurijad leidnud wana Kreeka waasi, millel kujutatud Homerose-aegne ilus jumalanna, kes end „rulluwa kettakesega" lõbustab. Atheena rahwamuuseumis leiduwat samuti

pilte, kus kujutatud armastusfestfeene yo-yo'ga.

18. sajandil on yo-yo juba Inglismaal. 1791. a. ilmus ühes inglise ajakirjas pilt, mis kujutab tolleaegset Walesi printsi (pärastist kuningat Georg IV-ndat) üsna intiimses armastusfestseenis yo-yo'd mängimas proua Fitzherbertiga.

Ka Napoleoni põdade päewilt on säilinud elewandiluust kettakesi. Need lasewad oletada, et ka kuulus Bonaparte harrastas yo-yo'd.

Tallinnas on yo-yo müügil K.-m. Jüri Kodres'el, kelle käes on ka Tartu firma „Estico" esindus. K.-m. Kodres müüb suurel ja wäikesel arwul. Eriti kaunid on „Estico" yo-yo'd, mis hästi wäljatöötatud.

Meie moe areng.

(Algus 9. lhk.)

sorte, millist kandsid waid jõukamad aadlikud. Meil on ta oma hinna poolest kättesaadaw igale hea maitse omawale kodanikule. Kalew oli omal ajal celistatud riie ka

meeste juures.

Mäletame wanu juturaamatuid, kus alati kõneldi „härrasmeestest peenest kalewist ülikonnas". Meie kodumaa tekstiiltööstused olid omal ajal samuti spetsialiseerunud kalewile.

Alles pärast sõda asusid nad teiste sortide walmistamisele.

Tuleb imestada, et sel alal on nii lühikese ajaga saawutatud niiwõrd häid tulemusi. Nõuab ju kalew sootu eritingimusi ja oskusi. (Weel praegugi on meie mütsi-, mööbli- ja kandikalew, mida kübaratööstused tarwitatwad, kuulsad oma erilise headuse poolest.) Nii saame meie kodumaalt nais- ja meesõpilaste kalewist wormiriideid, mis „istuwad" wäga hästi. Mereväe, lennuväe j. t. wäeliikide wormiriided on ka pärit kodumaa wabrikuist, samuti kui raudteelaste, postiteenijate ja sõhwrite wormiriided.

Isegi wähemantli jaoks tehakse riie kodumaal, mis on juba tähelepanu wääriw edusamm.

Kuid meil ei olnud kawatsus peatuda riidesortide loetelu juures. Tahtsime kord waadelda

meeste rõiwastist.

Praeguste olude juures püütakse wõimalikult wähemaga läbi ajada. Piirdutakse ühe wõi kahe ülikonnaga, mida kantakse kuni katkiminekuni. Julgeme wäita, et selline „majanduspolitika" on wäär. Esiteks kulub ülikond ülikuttu, kujunedes seega kallimaks oma wäärtusest. Teiseks ei saa sel puhul kunagi olla n. ö. korralikult riietatud. Kõigest hoolitsemisest hoolimata osutab ülikond warsti wananemise tundemärke ja nõuab uue hankimist. Meie arwates on kasulikum muretseda komplekt riideid, mida siis waheldamisi kanda ja seega hoida neid kiirest kulumisest. Ei oleks halb ka

töö juures kanda

mõni kunbe kalingoriist wõi wähemalt sinisest riidest warukaid, mis hoiaksid küünarnukki tolle kardetawa läikimise eest.

Kuna meil kodumaa riiet saab wõrdlemisi odawalt, ei peaks kompletti hankimine olema eriti raske. Kodumaa siniriest sõjawiotist saab hea „parema ülikonna" pühapäewa wisiitide ja kitsamate koduste kooswiibimiste jaoks. Inglismaal on leiutatud „kogupäewa ülikond", mis asendab isegi smokingut restoranides ja kodustel kooswiibimistel.

Selline ülikond wõib olla kas

päris must wõi tumehall

ning materjalina tarwitatakse enamasti morengot. Must wõib ka krepp olla. Ennelõunat tööl kantakse ülikonna juure lipsu kõiwa wõi pehme kahekordse kraega, kuna õhtul teatris wõi restoranis ja kodustel kooswiibimistel asendatakse pikk lips lühidaga ja kahekordne krae ühekordse nurgelisega.

See annab õhturõiwastise mulje ja wõimaldab tööga koormatule mehele minna õhtul wälja ilma täielise rõiwastise wahetuseta.

Pealegi wõib nurgelist kraet kanda kaasas kas wõi portfellis ehk pidada kirjutuslaua sahtlis.

Wiimasel ajal on läbilöönud ka wiis, kanda kuube ja püksе eririidest, kusjuures riide wärw siiski harmoneerib. Osalt on selline mood põhjenew kui on säilinud hea kuub, aga samast riidest pükse kulunud, ei ahastata enam asjata ega wisata kuube ohates nurka, waid tellitakse uued püksid, mis wärwilt sobiwad endise kuuega. Kokkuhoidlikud gentlemenid omawad isegi mõne ülikonna juure teisest riidest teise pükspaari, saawutades sellega

ühest ülikonnast kaks.

Eriti suwel on sellised kombinatsioonid ilusad.

Igal mehel peab olema wähemalt üks suweülikond. Seda juba priktilistel kaalutlustel, sest tume ülikond wõtab suwel palju tolmu ja muutub inetuks.

Meil kombineeritakse tawaliselt teine suweülikond sellega, et kantakse tumedama kuuega

tennispükse.

Selline kombinatsioon on täiesti lubataw, eriti siis, kui tennispükse ei ole walged. Inglismaal on mõnel pool tenniswäljadel näha hallist flanellist tennispükse. (Nagu kuuleme, kawatseb Narwa Kalewi Manufaktuur tulewal hooajal ka meil turule lasta halli tennispüksteriide.) Loomulikult on walge wärw tennise juures elegantsem, kuid praktilisuse mõttes wõiks wast hall wastuwõetawam olla.

Kuna meil kodumaal häid paliturriideid olemas, wõib enamus lubada endale hea süginepalitu ja talwepalitu tegemise. Süginepalitust on eelistatawamaid ulsterlõikelised, laiade rewääridega ja stepitud pakud palitud. Enamus meeskodanikest rahuldub sellega ka kogu talwe, kuigi kewadel siis juba wajatakse uut. Kasulikum oleks loomulikult omada kas jopet wõi kasukat, mis kaitseb külmade tuulte eest. Sügisepalitu täidaks kewadilmade saabudes siis oma ülesande.

*

Lõpuks mõni sõna lastest. Kui reisime wälismail, waatleme tahtmatult eriti laste riietust. Selles wäljendub wanemate tsiwilisatsioon. Isegi ilma kultuurita ema wõib mõni kord riietada oma lapse meeldiwa tsiwilisatsiooniga. Teiselt poolt wõiwad haritud wanemate lapsed oma sobimatu rõiwastisega paljastada auke oma kodu tsiwilisatsioonis. Sellega omab lapse riietamine mitmeil põhjustel tähtsa osa.

Lisaks kõigele on lapsed eriti tundelikud oma wälimuse suhtes. Nad jälgiwad üksteist wäga terawalt ning on walmis alati ka üksteist naerunääristama. Edewad wanemad panewad oma

poisi sagedasti toredalt

Ka meie laste riided olgu kodumaa töö!

riidesse ja ei aima, milliseid pilkeid selline edewus lapse aadressil wõib tuua. Pikad, lainetawad lokid wõiwad kodus ilusana tunduda, ja tuletada meele muinasjuttude printsi, kuid koolis on selline poiss äärmiselt õnnetu.

Laps olgu otstarbekohaselt ja lihtsalt riietatud! Poisile pole waja siidipaelu, tüdrukule pitse! Tugew riie on hea siis, kui laps juba teatawa wanaduse saawutanud. Kiire kaswuga lapse juures kujuneb see aga raiskamiseks.

*

Igal juhul: riie teeb inimese, olgu see naise, mehe wõi lapse juures. Sellepärast oleme ka tänases lehes peatunud pisut pikemalt riietumisküsimuse juures. (Meie kunstiteküljed annawad häid näpunäiteid rõiwastusprobleemi lahendamisel.)

„Valge maja“ ootab.

Ameerika presidendivalimise palavikus.

Warsti walib Ameerika ühendriikide rahwas omale uue riigipea. See on 32. president George Washingtonist saadik.

Washington oli omalajal rikkamaid suur-maaomanikke ja omas suure hulga orje.

Pärastised presidendid olid enam-wähem waesemad inimesed.

Washington ja ta järeletulija John Adams olid kuningriiklased. Siis pääsesid kõrgele toolile liberaalid: William Henry Harrison, Zachary Taylor ja Millard Fillmore. Sellele kolmikule järgnesid 9 demokraati ja siis 17 wabariiklast.

21 presidenti olid õigusteadlased ning 5 — kindralid.

Põhiseaduse järele peab ühendriikide president olema ühendriikide kodanik

ja wähemalt 35-aastane. Peale selle peab ta olema ühendriikides elanud wähemalt 14 aastat. Presidendi ameti aeg kestab teatawasti 4 aastat.

9 presidenti waliti ametisse weel teistkordselt. Need olid: Washington, Jefferson, Madison, Monroe, Jackson, Grant, Cleveland, Roosevelt ja Wilson.

Enne 1873. aastat oli presidendi palk 25.000 dollarit aastas. Siljem tõuris see 50.000 dollarile ja on käesolewal ajal 75.000 dollarit. Peale selle

saab president igal aastal weel 25.000 dollarit lisatasu.

Presidendi poole pöördutakse ilma eriliste tiitlite nime ette panemata, lihtsalt „mr. president“. Kirjalikult aga „armas mr. president“. See on ühendriikide rahwa õigus, mida ta käest ei anna. Ka

wõib iga ühisriikide kodanik suruda presidendi kätt.

Presidentide keskmine wanadus oli ametisse astumisel 54 aastat. Kõige noorem president oli Roosevelt oma 42 ja kõige wanem William Henry Harrison 68 aastaga.

Esimese presidendina asus walmistud „Walgesse majja“ elama John Adams (1800. aastal). George Washington, kelle nimi sai ka uue pealinna nimeks, astus esimene kord ametisse New-Yorgis ja teine kord — Filadelfias.

Kõige rohkem presidente on annud Wirginia osariik,

nimelt 8: Jefferson, Madison, Monroe, W. H. Harrison, Tyler, Taylor ja Wilson. Järgmine presidentiderohke osariik on Ohio, kust pärit 7 presidenti.

Kõik presidendid, peale ühe, olid naisemehed. See üks oli James Buchanan.

Kaks presidenti — John Adams ja Thomas Jefferson surid ühel ja samal aastal (1826. a.) ja ka päewal — nimelt iseseiswuse aastapäewal — 4. aprillil.

Kaks perekonda on annud ka kaks presidenti: John Quiney Adams oli ühendriikide teise presidendi John Adamsi poeg. President Benjamin Harrison oli sugulane 9. presidendile William Henry Harrisonile.

Ühendriikide president wõib oma wõimu kurjasti tarwitamise pärast wastutusele wõtta ja ametist tagandada. Seda saab teha muidugi ainult senat.

Ametist tagandada on tahetud ainult üht presidenti:

See oli Andrew Johnson, keda süüdistati oma walijatele altkäemaksu andmises. Tema tagandamiseks ei saadud aga wajalikku ⅔ häälteenamust.

Nelja presidendi kallal pandi toime atentaadid. Kolm neist sai surma.

Andrew Jackson lasti poolitilise wastase poolt püstolist maha.

Abram Lincoln sai 1865. aastal teatris surmawalt haawata.

Lahkjaks oli näitleja Booth.

President suri järgmisel päewal.

Mõrtsuka käe läbi langes ka William McKinley.

Kahekümnendal sajandil langesid kõige tähtsamad ajaloolised sündmused president Wilsoni walitsemise ajale. Kui ta 1912. aastal waliti esimest korda presidendiks, oli tema põhimõte: „Hoidugem sõjast“.

1917. aasta aprillikuul aga astusid ühendriigi maailmasõtta.

1918. aastal pidas Wilson rahukongressil oma kuulsa kõne 14-nest punktist.

Nüüdsetel presidendiwalimistel mängib peaosa alkoholiküsimus. Kas keelufeadus — wõi mitte! Ka naiste walimisõiguse probleem kõidab meeli.

„Uudislehe“
„Maalehe“ ja
„Jutulehe“

wõib tellida nii, et tellimine algaks iga kuu 1. wõi 15. päewast igasuguse aja peale.

On wäga soowitaw, et tellimised, mis praegu tehakse, ei lõpeks uueks aastaks, aga läheks juba tuleva aasta sisse.

„Uudislehe“, „Maalehe“ ja „Jutulehe“ talitus.

Naise kolmkümmend ilu.

Milline oli eesti iludustüüp saja aasta eest?

Täielik ilus naine koosneb kolmestkümnest ilust. Tal on:

kolm walget: nahk, hambad, käed;
„ musta: silmad, kulmud, juuksed;
„ punast: huuled, põsed, küüned;
„ pikka: keha, ripsmed, sõrmed;
„ lühikest: hambad, jalad, kõrwad;
„ laia: rind, otsmik, kulmude wahe;
„ kitsast: suu, keha, jalad;
„ paksu: käed, rind, sääred;
„ peenikest: sõrmed, juuksed, huuled;
„ wäikest: rind, nina, pea.

Neegrid Kongo mail on sootu teistsuguse maitsega. Nende iluduskuningannal peawad olema tingimata lühikesed, käharad juuksed, lame nina, läikiwad silmad, hambad ja selg (otsekui saapa-„wiks“), paksud huuled, keskkeha ja reied, laiad ning lotendawad rinnad ja terawaksihutud hambad.

Ilus hispaanlanna on lopsakamate wormidega kui rahwuswaheliselt tunnustatud weenus-tüüp. Pola Negri (kuigi poolaklanna), Lupe Velez ja Dolores del Rio on hispaania ilu esindajad kinolinal. Kahtlemata ei saa hispaanlane: habrast naist ja wooruseteust (muidugi oma naise wooruseteust). Seepärast tõsises hispaania waimus kaswatatud naine ei näita kunagi oma mehele alasti alumist kehaosa.

Türklanna ilu „uskmatud“ näewad alles nüüd, mil ta wabanes seksuaaltirannide meelewalla alt ja nurka heitis näo warjawa loori. Türklanna on lõunamaiselt tume, temperamendikas, ja omab läikiwad silmad, milliste „müstilist“ mõju püüab suurendada siniste ja mustade warjudega. Haaremis tüsedaks muutunud, pole ta suutnud weel saledat joont saawutada.

Eesti iludustüüp saja aastat tagasi oli jällegi weidi omapärane. Meie wana-wanaemad, kui nad wana-wanaisadele tahtsid meeldida, pidid omama wäikese nina, sinised silmad, roosad palged, walged „Jaalakka“ juuksed („Tema palged olid kui koidupuna ja silmad kui lahtine taewas, kuna pead kullakarwa juuksed ehtisid“. — „Mai Roosist“.), laiad puusad, lühikese keha ja jämedad sääred. Et sääri jämedamaks teha, aeti sageli mitu paari willaseid sukki jalga.

Eesti-Soome maadlusmaawõistlus

jääb soomlaste ettepanekul tänawu pidamata. Maawõistlus pidi peetama Helsingis nowembrikuul. Et aga juba jaanuaris samas peetakse Eesti-Soome-Ungari kolmikmaawõistlus, otsustati Eesti-Soome tänawu pidamata jätta.

„Siida ja rusikad“.

Kaks sõpra pummeldawad terwe öö. Hommikul koju minnes kaotawad nad üksteise silmist. Mõni päew hiljem kohtuwad mõlemad mehed.

„Noh, kuidas sa sel hommikul koju said?“ küsib üks. „Minul läks küll räbalasti. Arkasin soolaputkas.“

„Ja seda nimetad sa halwasti minemiseks! Mina sattusin oma koju — naise [illegible]“

*

Härra Punn on kõwasti napsi wõtnud. Ta sammub hoos tujus taarudes koju poole. Jõudnud ühe tänawalaterna alla, kontrollib ta selle postile ning hüüab: „Tehke lahti!“

„Mis teie siin lõhute!“ käratab politseinik. „Siin ei ela ju kedagi.“

„Kuidas ei ela, ülewal põleb ju tuli,“ protesteerib Punn.

*

„Ma sõõks meeleldi põldpüüsid, kuid mitte nii puruks lastud, kui wiimasel korral.“

„Jah, kahju küll, kuid niisuguseid püüsid, kes endid surnuks naeraks, meil pole.“

*

Kaks poisijõnglast mängiwad tänawal puu-püssidega. üks wana daam noomib neid, et miks nad mängiwad surmariistadega. Nad wõiks seda teha auto wõi lennukiga.

Edasi minnes kuuleb ta kuidas üks poiss ütleb teisele: „Nüüd tõmba [illegible]

„Kell on juba weerand kuus, Nora. Ma pean järele waatama, kas mul kodus on kõik ka korras. Pean enda ka etenduseks ümberriietama. Waheajal tulen sinu garderoobi ning tutwunen sinu ametiwendade- ja õdedega.“ Ta pani oma käe Nora ümber. „Ja sina Nora, ega sa mind reeda? Ja ega sa ka unusta, et minu nimi on nüüd James von Blacorm?“

„Ma ei reeda sind, ei hüüa sind ka Jimmyks. Ära karda, et ma Susile ja Paulinele lasen wälja paista, et minul on sinu peale suurem õigus kui neil.“

„Nora, ma armastan sind,“ ütles Wellington, „armastan sind alati.“

„Kuid see armastus on teistsugune kui see tunne, mis lõõmab selle teise tüdruku wastu. Ma näen, ta on sind teinud õnnetuks. See ongi minu wiga, et mina sind kunagi õnnetuks ei teinud.“

„Sa narrid mind alati ja ma tunnen siis, et olen nagu pisike poisike. Kuid õnnetuks pole sa mind kunagi teinud.“

„Ma ei saaksi seda taluda, kui oled õnnetu. Kui saan teha midagi sinu heaks, siis teen seda kohe.“

„Ja kui leiad jälle paraja wõimaluse minu narrimiseks, siis kasutad selle kohe ära, eks ole?“

Nora waatas talle silmi õrna, emaliku naeratusega. „Sa ei ole ometi minu peale pahane?“

„Ei ole ma sinu peale pahane, Nora. Kuid ma tahaks meeleldi teada, mispärast naised nagu sina ja Pauline, endid ikka sellega lõbustawad, et teewad nagu oleks nad inimesse armunud?“

„Kas tema su eest hoolitseb kah emalikult? See on wäga lihtne — ta lihtsalt peab seda tegema.“

„Aga mispärast siis? Susanne Corbin ei kohtle mind sugugi nii emalikult. Ta on mu wastu päris waenulik.“

„Muidugi on ta seda. Ta tunneb, et sa tahad teda wõita, kuid on weel liig noor, et tunda soowi wõidetud olla. Mind aga sa ei taha wõita. Sellepärast pole

Ta jutustas Norale edasi, kuidas nad Susiega üheskoos sõitsid Lake Forestisse ja kuidas neiu oli temalt nõudnud, et ta räägiks, kuidas ta teeninud oma miljonid.

„Näed isegi, et minu seisukord pole kuigi hea. Enne wõistlust Kerriganiga ei wõi ma oma õiget nime awaldada. Seda olen Jake'il tõotanud.

Peale selle on loomulik, et ma ei saa temale läheneda, enne kui ta teab, kes ma olen.“

Nora raputas kannatamatult pead. „Mispärast mitte! Kui sa tüdrukut armastad, siis pead katsuma jõuda niikaugele, et ka tema sind armastab.“

„Kuid seda ei saa ma teha enne kui tüdruk teab, kes ma olen.

Sa ei tunne neid inimesi, Nora. Susie perekond wäriseb juba selle mõtte juures, et peab tutwunema ühe elukutselise poksijaga.“

„Just seda rohkem pead sa katsuma tüdrukut oma poole wõita. Ma mõtlesin küll, et sinul on rohkem mõistust! Mina lootsin... ah, küll sina aga oled tobe!“

„Ja kui meie üksteisele läheneksime rohkem ja ta siis taipab, et ma olen elukutseline poksija — mis siis?“

Nora raputas pead. „Oo, kui kole!“ ohkas ta ja naeris.

„Sinul on ju hea naerda,“ pahandas Wellington, „kuid minul oleks siis kurwad päewad.“

„Kuule, armas mees. Oletame, et see tüdruk on sama ükskõikne su ameti wastu kui mina. Siis poleks sul ju mingit põhjust wiiwitamiseks.“

„See ei ole aga nii. Minu elukutse on temale kindlasti wastik. Tema ringkonna inimestel on alati olnud palju raha. Nad on ka uhked oma seltskondliku seisukoha peale. Kas sa oled kunagi kuulnud...?“

Naljakas seiklus kollase kassiga.

Ah miks pärast ma änam aja lehes ei inimese moodi käpaga silmi pesema, et see siis saab raha ja teised lakkugu panni või tehku keda tahtvad, põle minu asi.

Ah miks pärast ma änam aja lehes ei kuuluta?

Aja lehe kuulutus on üks viimane leib maa peal, kes ei tee inimest mitte õnnelikuks, vaid oopis õnneluks. Nigu mind tegi.

Oli mul kogu aeg kaas üüriliseks üks kollane kass. Üüri ta nüüd küll ei maksnud, aga selle eest wastu tasuks püüdis iiri ja rotte ja löi kurnäud. Kus oli tark loom, pesi inimese moodi käpaga silmi ja mängis kõik sugu mänguasid, peale pilli mängu ja kaardi mängu. Neid ta ei oskanud, ma õpetasin küll turakat ja oma trumpi, et kui on juba niuke ime loom, et siis ehk õpib seda ka, aga ei tea mis see oli, ei tuld wälja midagi.

Nii me siis elasime ja olime kahekesi, kuni ühel päewal mo kass kadund nigu tina tuhka. Kohe ei ole enam. Mul muidugi selge sott käes, et kus ta mujale jäi, kui warastati ära. Niukesed inimese moodi kassid, ega need põle lihtsad kassid, kis käpaga pesewad silmi, niukesed on kõwasti indas ja muidugi waras warastas ära ja tegi nii moodi omale ea raha.

Ei mulle läind ka enam söök ega jook sisse, tuikusin nigu pool lollakas suuresti kurbtusest majade ümber ja otsisin oma kiisukest taga. Aga kass oli nigu maa alla kadund, oleks saba otsagi kuskil näind, oleks ka ea old, aga näe seda ka ei näind.

Järgmisel päewal tulin siis ea mõtte peale, et panen kuulutuse aja lehte, et wõib olla et waras põle ehk weel kassist lahti saand ja et ehk toob tagasi ea onurari eest, wõi kui ise ei too et siis ehk saadab postiga wõi kellegi teise inimesega.

Õhtal oligi niuke mo kuulutus aja lehes:

Hea ja ilus ja kollane ja inimese moodi silmi peseja kass ära warastatud. Kis tagasi toob saab mo käest

5 krooni.

Jaan Kägu, inimese moodi kollase kassi pere mees.

Waewalt oli pool teist tundi lehe ilmumisest mööda läind, kus mo ukse taga kohe ulga inimesi koos, igal ühel kollane kass käe, et wat siin on ja olge eaks — palun wiis krooni. Ma pidin ehmatusest pikali kukkuma ja tükk aega peast segane, aga siis palusin inimesed kõik tuppa tulla ja kassid siiest maha panna, et kelle kass akkab ostnud ja et palun nüüd austatud külalisi lahkuda, aga madin üha suurenes. Üks lubas maja põlema panna, teine maha lasta, kolmas kaikaga pähe lüüa, neljas üles puua ja nönda edasi, nii et kui kõik need lubadused oleks täide wiidud, põleks minust küll wist rohkem midagi üle jäänud, kui weo tiis juukse kartwu ja paar pükši nööpi.

Pidin juba akkama wiimaseid rahasid raha kotist wälja laduma, aga weel wiimasel etkel jõudis kohale maja pere mees Siimon. Kus löi kohe pintsaku seljast maha ja käris warukad üles, et:

„Kes siin see kõige kangem lõua mees on, ma tahaks näha saada?"

Natuke aega walitses waikus. Siis akkasid mõned tasa iljukesi uksest wälja pugema. Teised takka järele.

Aga need kõige suuremad lõua mehed, tähendab, kis mind olid lubanud üles puua, maha lüüa ja maja põlema panna, need olid wait nagu sukad. Ainult kõhatasid natuke tegid siis ea näu, jätsid mind kätt pidi jumalaga ja ütlesid, et noh, jätame sulle selle kassi nisama ja ea küll, et waesed ajad ja ega seda raha põle kellegil nii palju, et tühja kassi näru eest wiis krooni karwlauhti wälja maksta.

Ei läind kahte minutitki, kui tuba oli inimestest tühi, ainult mõned kassid olid weel tuppa jäänd.

Ma siis tänasin maja pere meest Siimunat pisar silmil, et oli nii moodi mo elu päästnud ja rääkisin kõik ära, mis moodi oli old ja kõik ja kuda.

Siimun ei saand esteks aru, milles asi seisis, kus siis pani äkitselt terwest kõrist naerma, et oleks ta seda teadnud, et siis küll põleks tuld segamini lööma, ta arwand et peetakse kommunistide koosolekut ja tema nigu maja pere mees, tulnd seda segamini ajoma.

Aga et noh, töö kord tehtud, peab ka tasu saama ja pumpas mo käest weel oma korda wiis krooni elu päästmise onurari wälja, kedа ma ei wõind mingil kombel keelata ja andsin.

Siimun läks minema, kassid ajasin ka kõik wälja ja siis akkasin tuba korda seadma.

Ei old midagi suuremat änam seada. Kassi toojad olid kõik paremad asjad kaasa wiinud. Põld laua kella, tindi potti, nut palitut, kalosse, seina kella, raamiga pilte ega kedagi änam. Puha lage oli tuba.

Kõige ullem oli weel see, et õhta ilja üks kraapis ukse taga. Tegin ukse lahti ja waatan: mo oma ea inimese moodi kollane kass ukse taga!

Teisel päewal kuulsin koja naise käest, et kass old keldris kinni kaks päewa. Et kuulnud keldrist aledaid ääli tulewat, siis läind ja teind lahti.

No aga mis see änam aitas. Ega mo mööbelt ega raha änam see wakt tagasi ei toonud.

Mõtlesin siis weel, et panen õige niukese kuulutuse lehte, et palun warastatud mo oma ea mööbel ja seina kell tagasi tuua, aga akkasin kartma, et kordub nisama suure lugu nigu kassidega, et wiiwad weel sellegi minema, mis on, woodi ja laua ja kõik.

Lõin käega ja eitsin magama. Waewalt sain pikali eita, kui teki alt kostis irmus karjatus. Üks kass oli weel sinna jäänd. Ja põld mitte änam ükši, seitse tillukest poega oli ka.

Seda kassi ma wälja ei wisanud. Korraldasin kohe koha peal laulatuse mo oma kassiga ja nüüd on õnnelik perekond toas.

Ainult ise olen õnnetu, annab ikka rügada, ennegu jälle uue mööbli tuppa saan.

Jaan Kägu.

Ameeriklane laskis Prantsuse ohvitseri surnuks.

Sensatsiooniline kahewõitlus Pariisis.

Ameerika lehed jutustawad ühest sensatsioonilisest kahewõitlusest, mis neil päewil leidnud aset Pariisi lähedal. Keegi ameeriklane haawanud üht prantsuse ohwitseri surmawalt,

pärast seda lasknud kuuli ka oma wastase sekundandi kehasse,

sest see tahtnud oma langenud sõbra eest kätte maksta. Loosse on segatud ka üks naine. Pariisi politsei ei teadwat siiani midagi.

Wiimasel ajal on kahewõitlused Pariisis jäänud harulduseks. On kujunenud nii, et kui üks teist, kas sõnaga wõi teoga haawab, siis lahendab asja politseiprotokoll. Wiimasel parlamendi istungjärgul

wiruțas üks rahwasaadik teisele hea kõrwakiilu wastu wahtimist.

Teine aadis ka omapoolt wastu. Waremates aegadel oleks tulnud kindlasti kahewõitlus. Seekord jäi aga asi niiiama. Küllap wist mõlemad poolad jäid oma kõrwalopsudega rahule.

Teisiti olid lood enne maailmasõda.

Siis olid kahewõitlused Prantsusmaal wäga sagedased.

Iga suurem haawamine pesti werega. See oli ka kasulik nii asjaosalistele endistele, kui ka lehtedele, kes selle ümber löid hirmsat lärmi.

Paljud kuulsad Prantsuse riigimehed on duelleerinud ja olnud sekundantideks. Eriti palju kordi on kuulsal Clemenceau'l olnud legemist kahewõitlustega. Wanas eas ei suutnud „Tiiger" isegi enam meele tuletada, kiri mitu korda ta pidi hoidma käes pistolit wõi mõõka, et kaitsta oma au.

Niiid on ajad muutunud ja auküsimusi lahendawad politseiwõimud.

„Teie suudlesite praegu minu õde."

„Pea suu, poiss! Siin on sulle kroon."

„Palun andke mulle ainult 50 senti, sest teised ei maksa ka rohkem."

*

„Noh, mida teeb ka perekond?"

„Ah sõber, elu on kord juba teater."

„Jah, seda küll, ja naistel on seal ikka pikad monoloogid".

*

„300 krooni sõrmuse eest! Kallim, seda ma ei wõi maksta!"

„Aga kallis, mõtle järele, kui palju ma siis kinnaste pealt kokku hoian."

*

„Kaks autosõitjat kihutawad üksteise poole pikal teel, mille ulatus 1000 kilomeetrit. Mõlemad autod kihutawad tunnis 120 kilomeetrit. Kus saawad mõlemad autojuhid kokku?"

„Haigemajas, härra õpetaja."

*

„Mul pole suwilat ega ka autot nagu hra Pannil. Kuid mina armastan sind ja see on ju ometi peaasi."

„Jah, mu armas, kindlasti. Ka mina armastan sind igawesti, kuid kus see Pann elab?"

*

„Kas Aafrikas on ka löwisid?"

„Jah, mu poiss."

„Kas seal on ka loomaaedu?"

„Ei, mu poiss. Neegritel pole loomaaedu."

„Isa, mida teewad siis neegrid löwidega?"

„Lühidalt öeldud," naeris Nora, „see on perekond, millistesse tungiwad meeleldi sisse inimesed nagu mina ja sina, kes oma töö ja talendiga endale rajanud tulewiku ja seisukoha."

„Talent!" hüüdis Wellington. „Sinul on talent, kuid on's see nii andekus, kui teine lüüakse rusikaga nii uimaseks, et ta ärkab alles mitme minuti pärast?"

„Rahwas nähtawasti leiab, et on, ega sulle muidu nii suurt raha makseta. Kui minu trupil on eriti hea õhtu, siis teenib ta 3—5-tuhat dollarit. Kuid sina? Lugesin lehtedest, et sa saad mitukümmend tuhat dollarit juba enne seda, kui üldse poksikindad kätte tõmbad. Mind ei ole publik weel kunagi kätel kannud, kuid sinuga juhtub seda õige sageli."

„Nora!" hüüdis Wellington. „Kuule nüüd juba ometi kord. Sa oled kole naine, sa moonutad kõik omamoodi ära. Kuid ära arwa, et sa mind sellega aitad."

„Sa ei lase ju endale midagi seletada!"

„Mida tahad sa mulle siis seletada?"

„Ma tahan sulle selgeks teha, et pole mõtet häbeneda oma elukutset, kui see on kas wõi poksimine. Kui tüdruk sind kindlasti armastab, siis ei tähenda see temale midagi, et sa teenid oma leiba „sirgetega" ja „haakidega"."

Wellington jäi postina seisma. See oli ju tõesti mõte!

„Kuid mida ta küll mõtleb, kui seda kuuleb. Ja mis õigusega ma temale seda üldse julgen rääkida?"

„Minu armas poiss, sul ei tarwitse naise ees sellepärast wabandada, et teda armastad. Kui ta sind armastab, siis on ta ka kõigega nõus. See on juba naiste iseloomu põhijoon."

„Ah, sina ei wõta seda asja küllalt tõsiselt. Sa ju tead, et mina olen püüdnud alati korrektselt toimida."

„Armas poiss," wastas Nora. „Selles pole ma kunagi kahelnud. Sa annad ära kas wõi oma wiimse särgi, kuid korrektseks jääd sa alati. Selle korrektsuse tõttu unustad sa wist kord isegi suremise. Muidugi, ma tahtsin sind pisut narrida. Ei suutnud kiusatusele wastu panna. Sa oled ju nii lõpmata koomiline. Kuid wõibolla on sul ka õigus. Sinc. tunned tüdrukut ja mina mitte. Kuidas näeb ta wälja?"

„Ta on wäga ilus."

„Kindlasti on ta seda. Ega ja muidu oleks temasse armunud."

„Ta on nii kena, et seda ei saagi sulle seletada. Sellist naist pole ma weel näinud."

Nora noogutas julgustawalt pead. „Ikka nõnda edasi, mu poiss! Kuidas on tema nimi? Kas on ta brünett wõi blond? Suitsetab ta ka tänawal sigaretti?"

Wellington hüppas wihaselt püsti. „Sa oled labane, Nora. Sa pole teda ju näinudki. mispärast sa teda nüüd pilkad?"

„Oo, armas!" hüüdis Nora ehtsa tundega. „Andesta mulle. Olen mõnikord tõepoolest labane, nii labane kui wõin olla ainult mina. Kuid sa pead seda mõistma. Olen selle tüdruku peale armukade, kes su pea on segamini ajanud. See teeb mulle haiget, et sa armastad kedagi teist ja mitte mind. Ma tean, sa pole mind kunagi tõeliselt armastanud, mina aga kujutlesin nii mõnigi kord, et see nõnda on."

„Kui ma kuulen sind nõnda kõnelewat, siis pean mõtlema Pauline peale," ütles Wellington jämedalt.

„Kas on tema nimi — Pauline?"

„Ei, ei. Tema nimi on Susanna Corbin. Pauline on keegi teine."

„Siis on sul neid koguni kaks!" hüüdis Nora.

„Ei, neid pole mitte kaks tüüpi. Pauline on proua Gardiner. Ta on ühe professori abikaasa, kes minu wastu on olnud wäga hea. Pauline Gardiner wiis mind aga seltskonda."

Wellington waatas nüüd oma taskukella ning haaras mütsi.

„Hävinev elu": — Astu punkti ja jutustage avan seisukord. Seal siis ku üldse abielluda või mitt köduneksite, variseksite, end ravinud olete, Teil Asi puutub aga Teie järe kuivõrd suur hädaoht äh rivuse tõttu.

„Nõuta-tõõta": — Ä pead. Kuigi üheksakümn Teile ära öeldakse, saja haksime uskuda, leiate ik Ärge põlake mingisugu raskemat, mustemat, ku ärelamise võimaldab. hakkajat vaimu, siis loc ikka õnnestub Teil mi kinni haarata.

—X.—

„Olen 32-a. naine, Enne abiellumist ar sugu häid lubadusi dus ise, kuid varst mist nägin, et olin toore mehe, kes l malt, etteheites mu väikest kasvu ja e sab mind sageli ja terrori all. Sealjuu tarvitamast mu er End aga ehib ja ig hoopleb, kuidas tal Olen õrnatundeline rikkumist. Igatsen elu järele, kus va kaasade vahel. Ka omast mehest. Ta kokkuleppel. Oma aastat kannatanud kuid kardan üksij kitsikust, sest tee väheseks. Või pea bana elupäevad ta ma? Ja kas pea kes igatseks selli teist mõista tahtv

— Kui on ette tuu Teiega julmalt ümber jne., siis avaneb Teil lahutada abieluseaduse nistatakse mees süüd neb Teil siis ka või ülespidamise raha. vaja Teil asjaajamise di poole. Ei taha Tei siis võiksite lahutada Ei usu, et mees Teie Teie vastu paremaks heb ta üha halvemak just need võõrad nai käib. Teenistusvõimal küll kitsad, aga siisk

„SA
1. nov
Pilse
Mün
Eks
Reskladu:
Vee

„Hävinev elu": — Astuge abielunõuande punkti ja jutustage avameelselt ära oma seisukord. Seal siis kuulete, kas võite üldse abielluda või mitte. Et Teie ise kõduneksite, variseksite, seda hirmu, kui end ravinud olete, Teil olla ei tarvitse. Asi puutub aga Teie järeltulevasse soosse, kuivõrd suur hädaoht ähvardab neid pärivuse tõttu.

„Nõuta-tööta": — Ärge laske longu pead. Kuigi üheksakümneüheksas kohas Teile ära öeldakse, sajandas kohas, tahaksime uskuda, leiate ikkagi mingit tööd. Ärge põlake mingisugust tööd, ka kõige raskemat, mustemat, kui see aga auga ärakelamise võimaldab. Kui näitate üles hakkajat vaimu, siis loodame, et kusagil ikka õnnestub Teil mingisugusest tööst kinni haarata.

—X.—

> **„Olen 32-a. naine, abielus õnnetult. Enne abiellumist andis mees kõiksugu häid lubadusi ja oli päris headus ise, kuid varsti pärast abiellumist nägin, et olin saanud äärmiselt toore mehe, kes kohtleb mind julmalt, etteheites mulle mu kehvust, väikest kasvu ja enda rikkust. Peksab mind sageli ja elan mehe täielise terrori all. Sealjuures keelab ta mind tarvitamast mu enda teenitud raha. End aga ehib ja igal võimalikul juhul hoopleb, kuidas tal naistega vedavat. Olen õrnatundeline ja vihkan abielurikkumist. Igatsen vaikse perekonnaelu järele, kus valitseb usaldus abikaasade vahel. Kas peaksin lahutama omast mehest. Ta lubab seda vabal kokkuleppel. Oman elukutse, olen 10 aastat kannatanud ja teda toetanud, kuid kardan üksijäädes majanduslist kitsikust, sest teenistus on jäänud väheseks. Või pean siiski elava laibana elupäevad ta kõrval mööda saatma? Ja kas peaks leiduma meest, kes igatseks sellist truuduses teineteist mõista tahtvat elu, kui mina?"**

— Kui on ette tuua tõendusi, et mees Teiega julmalt ümber käib, Teid peksab jne., siis avaneb Teil võimalus lasta end lahutada abieluseaduse § 28. põhjal. Tunnistatakse mees süüdlaseks pooleks, avaneb Teil siis ka võimalus nõuda temalt ülespidamise raha. Niisugusel juhul on vaja Teil asjaajamiseks pöörata advokaadi poole. Ei taha Teie tülinat protsessiga, siis võiksite lahutada vabal kokkuleppel. Ei usu, et mees Teie vanemaks saades Teie vastu paremaks muutub, ennem läheb ta üha halvemaks, mida põhjustavad just need võõrad naised, kellega ta ringi käib. Teenistusvõimalused on nüüdsel ajal küll kitsad, aga siiski kas Teil tõesti vabaduses vähesamaga läbisaades ei oleks rahulikum, kui nüüd mehe tooruste all kannatades? Muidugi seda teate ise, mis Teie omal käel teha võiksite ja mida mitte, mida võiksite loota, mida mitte. Mehi Teie vaadetele vastavaid on, kuid neid on vähe ja sellepärast neid ka raske leida.

„Suur kannataja": — Kui olete usklik inimene, siis peaksite teadma, et esmajoones peaks olema Teil hool oma perekonna eest ja siis alles mõtlemine endale. Teie usk kinnitagu Teid kannatama raskusi. Niisugustest kohtamistest, kui olnud Linda kuju juures, peaksite põgenema. Mitte kuulama mõne juhusteotsija naise loba, vaid mõtlema oma lastele. See kaur, mis Teil sest lummutusest säilinud, ajage peast välja. Usklik inimene leiab troosti ka kannatamistes, või on Teil küll vaim valmis, aga liha nõder vastuseisma.

Vaenelaps — Tallinnast:

> „Olen 17-aastane. Olin 7-a., kui suri isa, ja 8-a., kui suri ema. Neli aastat võõrast teenides siirdusin linna. Siis olin 12-aastane. Elasin tädi juures. Ta on vana ja haiglane ning ei suuda mind aidata. Olen elujõuline, tugev ja terve. Oleksin õnnelik, kui keegi võimaldaks mulle üksköik millist tööd."

— Õnnetule vaeselapsele vastutulijale annab „Uudislehe" talitus edasi ta aadressi. Tahaksime loota, et sel noorel neiul peagi avaneks võimalus teenida ausa tööga endale ülespidamist.

„Chickabiddy": — Pöörake närviarstihüpnotisööri dr. E. Kirschenbergi poole Tallinnas, Pikk t. 36, krt. 26, või dr. E. Lindebergi poole, Toompuiestee 3, krt. 1.

„Murelaps"-Abjas: — Noormees, kui Teie, peab ise püüdma leida tööd, otsima seda visalt. Teiste kaastundmustele ei maksa loota, sest noormehes, kes hüüab teiste abi järele, nähakse meie päevil saamatut inimest. Ei maksa kiruda ümbrust ja olla enese üle luulelises arvamises. Ärge minge vastu elule kaheldes, kobades, vaid täis usku, et ka Teie midagi saavutada võite. Usk endasse annab julgust, ja kui on Teil püsivust, kindlat tahet edasijõuda, siis näete peagi, et elu hakkajate vastu nii kalk ja karm ei olegi. Enamik neid, kes loonud endale kindla elujärje, on hakanud peale samuti viletsusest, samuti kannatades eluraskusi. Nad on edasi jõudnud ja neile ei saa teha selgeks, et inimene edasi ei jõua, kui tal on vaid selleks püüdi. Sellepärast jätavad nad ka tähelepanemata kaebed ja hindavad ainult neid, kes astuvad vastu elule julgusega, vasilmil.

Ooper „Aida" „Estonias".

Ooper „Aida", mis meil kümne aasta eest lavastati, on möninga kordamise järele nüüd jälle uuesti toodud esile. See teos oma ehitiselt pakub rohkesti häid võimalusi, millega õigustab enda korduvat käsitamist. Ühtlasi võime ka võrrelda saavutisi ooperi algpäevil ja praegu tema arengu vahemaa tagant. Nagu nüüdseist etendusist paistab, tehakse „Estonias" sellel alal pingutavat tööd. „Aida" on toodud lavale üsna viimistletud kujul, nii et meil, võimalusi arvestades, jääb üle vähe nõudmisi. Seadeldus, dekoratsioonid, kostüümid, kooride ja tantsurühmade esinemine annavad välja tubli mõõdu, et pakkuda rahulolu ja õige nõudlikust seltskonnast. Tegelaskonna juures võib heameelega märkida tõsist püüdmist oma ülesandesse süvenemisel.

Osade jagamisel on talitatud võrdlemisi õnnelikult, nii et tüüpide pakkumine loomulikkudel alustel ilmutab kordaminekut. Egiptuse kuningas (Suursöödt) seisis täiesti oma kohal. Tema tütar Amneris (W. Kalk) näitas head mängu; laululiselt ulatus pole küll just eriti sobiv, samuti tikkus segama lai vibratsioon. K. Ots Radamesi osas ja J. Aaw-Loo Aidana olid filmapaistwalt võimelised oma ülesande täitmises. ülempreester (B. Hansen) ning Etioopia kuningas (K. Wiitol) esinesid wastawates raamides mõjukusega. Orkester R. Kulli juhatusel tuli oma osaga toime tagajärjekalt. Siiski see aparaat kaldub paiguti tugewa katmise poole.

Millele peaks pöörama suuremat tähelepanu nõudmistes, see on sõnade wäljarääkimine. Osa tegelasi siin awaldab asjaolude mõistmist ja ilmutab ka wastawat püüdmist, kuid leidub siiski teisal üsna suuri patustamisi. Kui näit. laatus kõlab nagu laadus ning lõpu asemel lauldakse lõbu, siis waewalt wõib olla mõistetes selgust ja samuti teiselt poolt kuuldawust. Siin küll oleks waja solistide korralekutsumist.

Ooper „Aida" on tellimise töö, kirjutatudki pisut rutates. Siin leidub muusikaliselt ilu ja elulisi tunge, aga stiililt ta pole ometi terwik. Hommikumaa ning õhtumaa isepärasused siin satuwad segunemisse. Amneris kohati wõiks olla ilmelt mõni Wioletta, Aida jällegi Gilda või midagi muud seesugust jne. Aga minnes mööda neist stiiliküsimusist, ooper wõimaldab tugewat lawalist edu, mida nägimegi „Estonia" etendusel. Ed. V.

Tõeline kunstifilm „Capitolis".

Elisabeth Bergneri ja Rudolf Forsterit on meie kinopublikul õieti olnud wähe wõimalusi näha. Mööduvad hooajal nautijime neid kunstnikke filmis „Ariane". Ja — käsi südamele — me nägime tõelist kunstifilmi — nägime linal harwapakutawat suurteost.

Praegu demonstreeritakse „Capitolis" nende kahe suurtalendi olewa hooaja hiilgeteost — draamat „Unistaw suuke". See on filmiloming, missugust wähemalt meie ekraanil, näeme harwa. Sieti tawalik lugu — abielu kolmnurk, kus naine armub oma mehe parimasse sõpra — raske hingeluline tragöödia. Wiiulikunstniku abikaasa (Elisabeth Bergner) tutwub juhuslikult maailmakuulsa wiiulifenomeeniga (Rudolf Forster) ja — armub.

Seal jääb aga ta oma abikaasa raskelt haigeks. Naises, kes armastab teist meest, tekib kaastunne oma seadusliku mehe wastu ja ta — wõideldes oma suure armastuse ja inimliku kaastundega — uputab enese...

Raske, põrutaw tragöödia on see, mis —, wõibolla nii tuttawana tundub! — waatlejas manab esile tunded, mis filmi sunnib jälgima algusest lõpuni lakkamatu huwiga.

Sisu pluss näitlejate mäng — see annab looningu, mis suurelt hinnataw. Jälle kord näeme nende kahe näitleja wõimeid, weendume weel kord, et nendes peitub see suur „midagi", mis köidab ja mis kutsub esile imetluse.

Elisabeth Bergner ja Rudolf Forster oma osades seekord on ületamatud. „Unistaw suuke" on tõeline kunstituuleft kantud film, mis tõhusaks wäärtuseks meie kinode tawalises operettide menüüs. On kahju kinosõbraft, kes selle filmi jätab wahele.

Ostke riidekaupu kodumaa saadustega kauplevailt äridelt.

Meie tänase lehe, NARVA KALEVI MANUFAKTUURI saaduste erinumbris kuulutajad ärid on end rakendanud kodumaa saaduste müügile. Sealt võivad tarvitajad leida suures valikus NARVA KALEVI MANUFAKTUURI kõrgeväärtuslikke saadusi rikkalikus valikus.

Jälgige kuulutusi ja ostke neilt äridelt!

Toimetusele saadetud kirjandust.

„Eesti Noorus" nr. 10. Oktoober 1932. Noorte maatuluunduse erinumber.

„Eesti Naine" nr. 11. November 1932. Naiste ja kodude ajakiri. Kaasandeid: „Wäikeste Sõber" nr. 11, mustri- ja lõikeleht.

Sõdur" nr. 42—43. Oktoober 1932. Sõjaasjanduse ajakiri.

Pierre Benoit. Soolajärw. Prantsuse keelest tõlkinud P. Raag. Seeriast „Looduse Kroonine Romaan" nr. 46. K.-ü. „Loodus", Tartu, 1932. 224 lk.

„Töö ja Terwis" nr. 11. November 1932. Sotsiaalpoliitiline kuukiri.

„Wõõrkeelte Akadeemia" wihk nr. 207. Wene keel. K.-ü. „Loodus", Tartu, 1932.

„SAKU" Õlletehase A.-S
hinnaalandus

1. novembrist k. a. on hinnad järgmised:

	Jällemüüjatele		Eratarvitajatele	
	kast	ankrus 1 liit.	kast	ankrus 1 liit.
Pilsen	Kr. 3.60	Kr. 0.28	Kr. 4.20	Kr. 0.34
München . . .				
Eksport	Kr. 4.50	Kr. 0.37	Kr. 5.00	Kr. 0.42

Keskladu: Tallinnas, S. Kloostri 10/12. Tel. 437-36, 437-38.

Veel ei ole hilja tellida
„Uudislehte"

TEATER

Saksa teatri ruumes.
Teisipäeval, 1. novembril s. a. kell 8 õhtul
„Merihärg & Ko ajab Venemaaga äri"
J. Kärneri kom. 3 vaat.
Neljapäeval, 3. nov. s. a. kell 8 õht.
„Vargamäe"
Pühapäeval, 6. nov. s. a. kell 3 p. l.
lasteetendus
„Viiekese sõit kevadriiki"
viimast korda.
Piletid eelmüügil kassas kella 11—1 ja 5—8.

TOOLISTEATER
Teisipäeval, 1. novembril
„Kahjulik element"
V. Shkvarkini muusikaline komöödia 5 pildis. S. Germanovi muusika.
Neljapäeval 3. nov. E. Haridusliidu näidenditevõistlusel kõrgeima auhinnaga kroonitud
„Vaese mehe ututall"
A. Mälgu komöödia 4 vaatuses
Algus kell 8 õhtul.
Pääsmed: 90—20 sendini.
Kassa avatud 3 tundi enne etenduse algust.

TEATER

Draamastuudio teatri IV. ringreis 1. XI. — 19. XII. s. a.
REPERTUAARIS:
Hugo Raudsepa
„Vedelvorst"
komöödia 3 vaatuses
Näitejuht: Ed. Türk.
Dekoratsioonid: J. Karell.

Teisip.	1. nov.	—	Rakvere
Kolmap.	2. „	—	Jõhvi
Neljap.	3. „	—	Narva-Jõesuu
Reede	4. „	—	Narva
Laup.	5. „	—	Auvere
Pühap.	6. „	—	Vaivara
Esmasp.	7. „	—	Konju.

Etenduse algus kell 8 õhtul.

Harjumaal
võtab **„Maalehe"**, **„Uudislehe"** ja **„Jutulehe"** tellimisi ja kuulutusi vastu hra **Johannes Pauls.**

Kodijärvel
võtab
„Maalehe", **„Uudislehe"** ja **„Jutulehe"** tellimisi wastu härra **Leo Pastak.**

Nr. 129 (580).

Uudisleht

2. XI. 1932.

Cactus:

Elu keerises.

Seda juhtub harva nagu loteriivõite, et minu kui vaikse inimese veri kihama lõõb ja mitte ei saa sel juhul enam end rõhutuna tunda, nagu kehvikute esindaja Riigikogus.

Hiljuti oli niisugune lugu mu sõbra Perpetumiga. Mis minu endaga juhtub mu eraelu elamisel, see pole kellegi asi ja kui vahel loete arestimaja registrit, siis pole mind ka nende seas. Sõõn harilikult nii täis, et ei jaksa isegi politseinikuni tuikuda.

Aga sõber Perpetum — noh see on teine mees. Ise näost punane nagu vale viiekrooniline, pajatas ta mulle:

„See inimese hing on nagu vaskkastrul. Nagu määret saab ja ka veidi nühkida, kolu hiilgab nagu kuld kohe. Et mu nägu teatavasti alati lopergune on, siis otsustasin hiljuti ka midagi seesugust läbi elada. Sa tead ju, ma hiljuti kurameerisin Mari Mariműrgiga. aga see läks luhta, sest Maril valehambad ja nende järjekorraline remonteerimine läks hirmus palju maksma. Sellest see kõik tuligi, et ma tol saatuslikul õhtul üksinda elu läksin elama.

Usu, niipea ma seda enam ette ei võta. Kuhu astusin, sinna jälg järgi jäi. Tahtsin kõigepealt vanale sõbrale Juss Pähenääkijale külla minna. Oi, ta on suur tonsuaan, kannab kõvakűbarat ja on Viru ja Harju tänaval suur tegelane. Aga sellest plaanist ei tulnud midagi välja, sest kodus öeldi, härra liikuvat nüüd ainult heas seltskonnas, keegi galantne kőőgitűdruk Kalamaja kandist oli teda oma poole kutsunud. Ja põmmdi! uks nina alt kinni, vuntsid pidid vahele jääma. Kuna olen vaimliste harrastustega inimene, siis siirdusin poksi õistlusele. Oi jessuke, kuidas seal kakeldi. Ei tea, kus politsei oli. Aga lőődi nii, et meeste! polnud aega kindaid käest ära võtta.

Publik mőirgas viha pärast, aga vahele ei lăinud keegi. Ja veri lendas.

Seesugune enesetapmine tűűtas mind ära. Päăsesin välja sellest neetud ruumist, ilma et keegi oleks mind lőőnud, kuigi kindad käes olid."

„Aga mis jälg sust järgi jäi?" pärin Perpetumilt.

„Ole lahke! Niipea kui uksest tănavale astusin, kihutas űks mulle paremvildaka vastu vahtimist ja ű'les: „Ah seal sa, kurat, oled, andsid punkti tartlasele." Hakkasin küll eht tartlase moodi vastu, aga veendusin, et pole minu asi, kuna neid oli mitu tonni rohkem, ja lasin jalga. Jälg, näed, ei jäänud kaugemale kui mu oma näole. Usu, kole lihtne on peksa saada, kui arvatakse, et olel poksikohtunik. Suure sűdametăiega hűppasin ühte lokaali. Alul pidin lămbuma. No, oli seda va haisuõli seal naistel küljes.

Tegin igavuse peletamiseks mõned napsud ja lõhn tundus kui kellahelin. Ja tahtsin korraga tantsida. Eskorteerisin end ühe tűtarlapse juure ja űtlesin imeviisakalt:

„Ilus, ilus tănu" — kuna hoopis tahtsin tantsima paluda. Aga too oli vist minu mõttest aru saanud ja tuli vastuvaidlematult.

Ja me kordasime seda seni, kuni mõlemad õnne tănasime, et perekonnaseisuamet mitte enam lahti polnud.

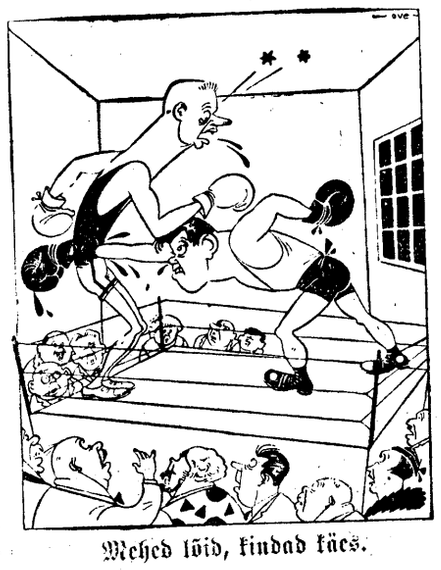
Aga kuidagi pidi probleem ikkagi lahendamata, ja daam, kel oli võrdlemisi blond kleit ja dekoltee väga geograafiline, hakkas mulle peale ajama, et joome ja joome, temal olevat tore tuju.

Olin sellise kabineti loomiseks meeleldi nõus, ja tragőődia algas. Et daam năis väga pealetűkkivan., otsustasin midagi hoopis kummalist. Kuna olen teatavasti algaja varvaste plombeerija, vajan oma tegevuseks ka teatavat reklaami.

Hea idee — lasen end paljaks varastada (omavahel, mul oli varastamiseks vaid 10 krooni) kargas nagu arestimaja valvur mul turjast kinni ega lasknud lahti.

Paar korda unustasin rahakoti lauale — ise läksin ăra — aga ta oli ikka puutumata. Pistsin raha salaja temakese redikűűli, kuid varsti oli ta mõistatuslikul kombel mu tasuks tagasi.

Edasi korraldasime ekspeditsiooni, mis pidi uurima minu korteri tagumise osa

Mehed löid, kindad käes.

tõutervislisi osasid. Riietusime seal end moodsalt, see tähendab alasti, ja kahju, kahju ..."

„Mis on kahju?" pärisin Perpetumilt.

„Veel kord panin rahakoti nähtavasse kohta ja suudlesin temakest paar korda. Siis teesklesin magamist. Ka temake uinus. Kuid juba päris tõsiselt. Tõusin hiljukesi ja poetasin kűmnekroonilise kaaslanna mantli taskusse. Heitsin ise selle järgi siruli nagu knokkis poksija.

Ărkasin hommikul, kui mu ihu űksinda lebas voodis ja kedagi teist mu kõrval ei olnud.

„Soo — läks mu kűmnekroonilisega," rõõmustusin, kuid milline sigadus. Leidsin oma rahakotist koguni 2 kűmnekroonilist — ja lausalt jă.gmise kirja:

„Mu härra!

Olen năinud palju häbematuid mehi. Kuid sellist lontrust kui Teie pole ma veel kohanud. Näite väga hästi teadvat, et minu mehel on rohkem raha kui Teie mõttelagedas peas karvu. Ja julgete sellisel űlbel kombel oma viimase kűmnekroonilisega minu käest raha norida. Ma jătan selle Teile — aga ărge end enam kunagi mulle năidake.

Teie „armuke".

Jah — űks aus inimene mu eluteel ja seegi pidas mind kelmiks."

Sõber Perpetum langetas pea. Ma ei teadnud, mida őelda. Tõesti, paha kui veri kihab. Võib väga kergesti teenida 10 krooni.

Cactus.

200 Yo-Yo't päevas

ei jatkunud meie lugupeetud ostjaskonna rahuldamiseks. Sellepärast oleme valmistust kiirendanud ja nüüdsest peale võime anda

500 Yo-Yo't päevas

Ka on meie käes kunstsarve - tööstuse „ESTICO" Yo—Yo'de esitus Tallinnas.

K.m. Jüri Kodres

Tallinn, Harju tän. 21. Kõnetraat 436-50.

Pätsi valitsus täna Riigikogus!

Sotsialistide kahtlus kaheteistkümnendal tunnil. — Esialgne selgus ähvardab tuhmuda.

Peale selle, kui K. Päts esmaspäeva lõuna paiku Riigikogu esimehelt sai ettepaneku, võtta enesele valitsuse kujundamine, asus ta kohe läbirääkimistesse valitsuse isikliku koosseisu selgitamiseks. Kuna koalitsiooni alused olid selgunud juba Riigikogu esimehe läbirääkimiste kaudu rühmade esindajatega, ei pidanud härra Päts sellel pinnal esialgul enam läbirääkimisi.

Esmaspäeva õhtupoolikul paistis valitsuse asi enam-vähem küpsena. Koalitsioon oleks kujunenud kolmele rühmale, kesknerakonnale, sotsialistidele ja põllumeeste-asunike rühma paremale tiivale, mis

walitsusele annaks umbes 60-häälelise - seljatagguse Riigikogus.

Teisipäeva hommikul oli kriisi lahendamise õhkkond aga

muutunud äkki votamatult tumedamaks.

Waatamata sellele, et sotsialistide esindajad riigivanema kandidaadile on deklareerinud, et nad tulevad valitsusse, ei jaga neid seisukohti aga kogu rühm.

Mitmed nimekamad tegelased sotsialistide rühmast on valitsusse minemise vastu ja näeks palju parema meelega rühma opositsiooni jäämist.

Nii tähendas üks rühma juhtiwaid mehi teisipäeva hommikul:

„Meie osawõtt on üldse weel küsimusmärgi all."

Sotsialistide Riigikogu rühm pidi kokku astuma teisipäewal kell 12 päewal, kus taheti kaalumisele wõtta walitsusest osawõtu küsimus. Kui rühmas peale jääb walitsusse minemist pooldaw wool, siis wõib loota ka, et K. Pätsil õnnestub esineda oma kabinetiga Riigikogule juba teisipäewaõhtusel koosolekul.

Pöördusime selguse saamiseks ka riigiwanema kandidaadi härra Pätsi poole.

Kas õhtuks on loota uue kabineti ametisse-kutsumist, selle kohta tähendas härra Päts kahewahel olles:

„Wõib-olla, wõib ka mitte olla.

Kõik oleneb sellest kui kaugele ma läbirääkimistes päewa jooksul jõuan."

Küsimusele, kas sotsialistid tulewad kaasa, märkis riigiwanema kandidaat, et rühma esindajad on seda deklareerinud.

Walitsuse isikliku koosseisu kohta tähendas härra Päts, et silmapilgul selle kohta ei ole weel midagi lõplikku otsustatud.

Esialgsete kawatsuste kohaselt, nagu kuuleme teiselt poolt, näeks uus walitsus wälja järgmisena:

Riigiwanem — K. Päts.
Majandusminister — A. Jürman.
Haridus-sotsiaalminister — prof. K. Konik.
Kaitseminister — kindral A. Tõnisson.
Teedeminister — A. Oinas.
Põllutööminister — O. Sunrsööt.
Wäliisminister — A. Rei.
Sise-kohtuminister — A. Anderkopp.

Nagu sellest koosseisust näha, kuulutsid sellesse kaks meest sotsialistide rühmast, kaks meest kesknerakonnast ja kaks meest põllumeeste-asunike rühmast ruhu peale selle kuulub ka riigiwanem.

Kindral Tõnissoni kohta on teada, et ta on seisnud lähedal endisele rahwaerakonnale, kuid praegu olewat wabadussõjalaste juhte. Warem on ta kord lühemat aega olnud kaitseministriks.

A. Tõnissoni ministriks tulemisega jääks diwiisiülema koht esialgul kuuldawasti wakantseks.

Kui K. Pätsil õnnestub walitsuse kujundamine, siis on oodata lähemal ajal walitsuse poolt

wolituste seaduseelnõu esitamist Riigikogule.

Wolitusseadus oleks K. Pätsi walitsuse wolituste kawa seesama mis oli koostatud prof. Ulmotsal.

Wõimalik, et K. Päts juba walitsuse ametisse kutsumise koosolekul esineb tulewa walitsuse lühikese deklaratsiooniga ning wolituste nõudmisega.

Teisipäewasele Riigikogu koosolekule oli oodata suurt rahwatungi.

„Päikese laste" esietendus neljapäeval.

Esmaspäewal jõudis Tallinna meie filmioperaator Theo Luts, kes wiibis Helsingis oma uue filmi „Päikese laste" sünkroniseerimisel.

Teatawasti wändati film mõõdunud suwel. Kuna meil omal aga seni weel pole sünkroniseerimise aparaate, sündis filmile helide ja kõne juurepookimine Helsingis, „Soumi-Filmi" moodsate seadeldistega warustatud ateljeedes. Peale Lutsu enese käisid Soomes ka filmi peaosalised hra Espert ja pr. Lepp-Strobel, kes seal rääkisid sisse oma sõnalised partiid. Sünkroniseerimine wältas Helsingis kuu aega.

Praegu on „Päikese lapsed" täielikult linastuswalmis ja tuleb Tallinnas esietenduse kino „Modernis" juba homme, s. o. neljapäewal.

Südamerabandus wõttis elu.

Esmaspäewa hommikul kella kolmweerand 8 ajal suri äkki Tallinna sadamatööliste noorukmis Friedrich Tennus, kes elas Aafrika tän. nr. 41, krt. 48. Surma põhjuseks südamerabandus. Mees oli enne surma kurtnud sisemiste walude üle. Kohe saadeti sa. ma ambulantsi welskeri järgi. Surm jõudis aga welskerist ette.

„UUDISLEHT" ilmub **3 korda nädalas** — igal esmaspäeval, kolmapäeval ja laupäeval. Tallinnas müügil juba ilmumise eelpäevil — igal pühapäeval, teisipäeval ja reedel kl. 1 e. l. — **TOIMETUS**: Tallinna, Rataskaevu 9. Toimetuse kõnetunnid kl. 10—12 e. l. **Telefonid**: toimetus 426-99 ja 427-18, väljaandja erakort. 431-84, toimetuse juhataja erakort. 454-32. **Väljaandja**: J. Loosalu. **Toimetuse juhataja**: E. H. Treufeldt. **Vastutav toimetaja**: A. Peterson. **Aadress kirjadele**: Tallinna, postkast 193. **Aadress telegrammidele**: Tallinna, Uudisleht. — **TALITUS** Tallinna, Rataskaevu 9. Telefon 427-18. **Kontor avatud**: äripäevil kl. 9—5 p. l. ja pühapäevil kl. 12—4 p. l. **Posti jooksev arve**: nr. 29. — **TELLIMISHINNAD**: **„Uudisleht" 3 korda nädalas**: 1 kuu — 65 s., 3 kuud — 190 s., 6 kuud — 360 s., 12 kuud — 7 kr. **„Uudisleht" 1 kord nädalas** (laupäevane number): 1 kuu — 25 s., 3 kuud — 70 s., 6 kuud — 140 s., 12 kuud — 280 s. **Välismaale** tellimishind **kahekordne**. **Tellimisi võtavad vastu kõik vabariigi postiasutused ja oma tellimisvastuvõtjad kogu riigis.** — **KUULUTUSTE HINNAD**: Kuulutusküljel 5 senti, esiküljel ja teksti ees 10 s., tekstis 12 s. ja tekstis teksti kirjaga 15 senti millimeeter ühel veerul. Töö- ja korteriotsimise ning -pakkumise kuulutused poole hinnaga. — **Eestimaa Trükikoja A.-S. (end. J. H. Gressel) trükk,** Tallinnas, Rataskaevu 10.